

3.5-11

THE GURUNATHAN ഗുരുനാഥൻ

L. No. 85/15-7-26.

പുസ്തകം 15

1111 തുലാം

ലക്കം 3

വിദ്യാഭ്യാസവിശിഷ്ടകൃത്യരത്നമാലാപ്രകാശനം സഭാ
വിദ്യാഭ്യാസഭരണ വഹിച്ച മരുവും വിദ്യാത്മീയലോകത്തിനും
വിദ്യാലോലുപരായ മറ്റു ജനസാമാന്യത്തിനും പത്മമാം
വിദ്യാസൗഖ്യഗ്രഹസമ്പന്നോസ്തു ഗുരുനാഥോയം സഹായം ഭൂവി.

വിഷയവിവരം

1. ശ്രീചിത്തിര ആട്ടത്തിരുനാൾ ... 101
2. ഷഷ്ഠപുണ്യത്തി മംഗളാശംസ ... 102
3. പാഠപുസ്തകപ്രശ്നം ... 103
4. അദ്ധ്യാപകരും രക്ഷാകർത്താക്കളും ... 108
5. "ഗുരുനാഥൻ" ... 113
6. ചായക്കടിക്കാർ—അന്നം ഇന്നം ... 121
7. മഹദ്വേഷാക്രമങ്ങൾ ... 127
8. പരമനായ വൈക്കം സി. എൻ. രാമൻപിള്ളയും
അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളും ... 128
9. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വരുത്തേണ്ട ചില പുതിയ ഗതി-
ഭേദങ്ങൾ ... 138
10. ഇന്ത്യയിലെ വിദ്യാഭ്യാസപരിവർത്തനചരിത്രം ... 140
11. ഉദ്ധാരണം ... 147

ചിന്താസന്താനം

(ഒന്നാംഭാഗം)

ഗ്രന്ഥകർത്താ:— ആർ. ഈശ്വരപിള്ള ബി. എ.

ഇംഗ്ലീഷിൽ "Essays" എന്നു പറയുന്ന സാഹിത്യത്തോടു സാമ്യമുള്ള പതിനാറ് ഉപന്യാസങ്ങൾ അടങ്ങിയതു്. മലയാളത്തിൽ ഈ വിധത്തിലുള്ള ഉപന്യാസങ്ങളോ ഈ തരം ഗ്രന്ഥാവലികളോ അധികമില്ല. ചിന്തകനായ ഈ ഗദ്യകാരന്റെ ചിന്താഫലങ്ങൾ വായിച്ചു പഠിക്കേ തന്നെ വേണം. വില അണ 10.

ചിന്താസന്താനം രണ്ടാംഭാഗം

ഗ്രന്ഥകർത്താ:— ആർ. ഈശ്വരപിള്ള ബി. എ.

(കൊച്ചിയിലെ IV Form പാഠപുസ്തകം)

ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഇരുപതോളം വിവിധവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഒന്നാംതരം ഉപന്യാസങ്ങൾ അടങ്ങിയതു്; വായനക്കാരുടെ ചിന്തയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതു്. സാഹിത്യം, സാമൂഹ്യം, സമ്പാദ്യം ഇവയെപ്പറ്റി നാതിദീപ്തങ്ങളായ ഉപന്യാസങ്ങൾ; ഇവ കേവലം വായിച്ചാൽ മാത്രം പോര; വായിക്കുകയും, ഗ്രഹിക്കുകയും, ആലോചിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടവയാണു്. ഈ മാതിരി ഗ്രന്ഥങ്ങളല്ലെ ഓരോ ഗൃഹത്തിലും വായനശാലയിലും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു്. വില അണ 10

ചിന്താസന്താനം മൂന്നാംഭാഗം

ഗ്രന്ഥകർത്താ:— ആർ. ഈശ്വരപിള്ള ബി. എ.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ പരിവക്താചിന്തയുടെ ഫലമായി 20 ഉപന്യാസങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പ്രൗഢവും ആദരണീയവും ആയ ഗദ്യരീതി; അനുഷ്ഠാനമായ തത്വപരതാങ്ങൾ; വിദ്യാത്മികളെ നല്ല അദ്ധ്യാപകന്മാരും വായിച്ചിരിക്കേണ്ടതു്. വില അണ 10

ഈശ്വരപിള്ളാസം പുസ്തകശാല, പറവൂർ.

ചിന്താസന്താനം

നാലാംഭാഗം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ:— ആർ. ഈശ്വരപിള്ള ബി. എ.

കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രധാനചിന്തകനും, ഒന്നാംതരം ഗദ്യകാരനും ആയ ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ 14 ഉപന്യാസങ്ങൾ അടങ്ങിയതാണ് പ്രസ്തുത പുസ്തകം. അനുകരണീയമായ ഗദ്യരീതി; ആദരണീയമായ ആദർശങ്ങൾ; ഉൽകൃഷ്ടമായ ചിന്തകൾ; ഏല്പാവരം വായിച്ചു പഠിക്കേണ്ടതു്. കച്ചവടക്കാർക്കു നല്ല കമ്മീഷൻ. വില കുറച്ചിരിക്കുന്നു.

വില 10 അണ.

ചിന്താസന്താനം അഞ്ചാംഭാഗം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ:— ആർ. ഈശ്വരപിള്ള ബി. എ.

പതിനാലു് ഉപന്യാസങ്ങൾ അടങ്ങിയ മുഴുവൻ ഭാഗത്തിന് (ആട്ടു പേപ്പറിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ക്ലായയോടുകൂടിയതു്)

വില 10 അണ.

1935-ലെ സൂര്യഹിനൽ പരീക്ഷയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 8 ഉപന്യാസങ്ങൾ മാത്രം അടങ്ങിയതു്.

വില 10 പകു.

ചിന്താസന്താനം (ആറാംഭാഗം.)

ഗ്രന്ഥകർത്താ:— ആർ. ഈശ്വരപിള്ള ബി. എ.

ഇതാ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.

കുറച്ചുപ്രതികൾ മാത്രം.

ഈശ്വരപിള്ളാസംപുസ്തകശാല, പറവൂർ.

പ്രഭാഷണങ്ങൾ.

ഓംക്യാസ് പാഠപുസ്തകം

നല്ല കമ്മീഷൻ

ആപുസ്തകത്തിൽ കുറയാതെ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് ഒരു മാസത്തേക്കുകൂടി

അക്കൂട്ടം — അഞ്ചൽ ചെലവു സൗജന്യമായി കൊടുക്കും. —

മാനേജർ, ഈശ്വരവിലാസം ബുക്കഡിപ്പോ പറവൂർ.

Postage Free! Only a few Copies!!

Charles Anandale's English Dictionary

Full

Concise

Up-to-date

Printed in Bold Legible Type

Many Useful addenda

"The best of its kind that has yet been Published"

Can be had at the low price of Rs. 5/-4

Blackie's Standard Dictionary contains 30,000 Definitions

With fifteen beautiful Plates in Colour

and Appendices

Price Rs. 2/-

Apply to:

THE MANAGER,

Eswara Vilasom Book Depot,

Parur, N. Travancore.

അദ്ധ്യാപനസംബന്ധമായ ചില പുസ്തകങ്ങൾ.

നവീനാദ്ധ്യാപനം	0	12	0
അദ്ധ്യാപനാങ്കുരം	0	6	0
അദ്ധ്യാപനസാഹ്യം	1	0	0

മാനേജർ,

ഈശ്വരവിലാസം പുസ്തകശാല, പറവൂർ.

ഗുരുനാഥൻ

പുസ്തകം 15	1111 തുലാം	ലക്കം 3
------------	------------	---------

ശ്രീ ചിത്തിര ആട്ടത്തിരുനാൾ

ശ്രീവാഴ്ചകോടു വാഴ്ചം നൂപന തിരു-
 വയസ്സിനമന്ദാഭയോടും
 മൂവേഴ്ചം രണ്ടുമായി സചി മനജഹ്വൽ-
 പത്മമുൽപ്പല്ലമായി
 ഭൂലോകം ശുഭമായി നിജവിമലസൽ കീ-
 ത്തി ജ്യോൽസ്സാമയുഖൈഃ
 ഭൂപാലൻ മേലുമേവം ചിരമവതു ധ-
 രാമണ്ഡലം പുണ്യശാഖി.

തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രാജഭാരം കൈയേറ്റിട്ടു കഷ്ടിച്ചു മൂന്നുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞതേയുള്ളൂ. എങ്കിലും ഇക്കാലത്തിനിടയ്ക്കു പ്രജാക്ഷേമത്തിനും, ഐശ്വര്യത്തിനും, അടിസ്ഥാനമായ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ഭീഷ്മദൃഷ്ട്യാ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. വിദേശസഞ്ചാരംകൊണ്ടു വിശാലവും, വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടു പ്രബുദ്ധവും, ആയ നൂകുഷ്ഠാവലോകനശക്തി ചെറുപ്പത്തിലെതന്നെ തിരുമനസ്സിലേക്കു ലഭിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായി. കൂടാതെ മന്ത്രജ്ഞന്മാരും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരും, ആയ സചിവന്മാരുടേയും, ഉപദേഷ്ടാക്കളുടേയും സഹായവും തിരുമനസ്സിലേക്കു വേണ്ടവണ്ണം സിദ്ധിക്കാതിരുന്നില്ല. വ്യവസായം, വിദ്യാഭ്യാസനവീകരണം, ശുദ്ധജലസംഭരണം, സകല വ്യവസായങ്ങൾക്കും തീക്ഷ്ണശക്തി പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന വിദ്യുച്ഛക്തിയുല്പാദനം, ജനങ്ങൾക്കു രാജ്യഭരണത്തിൽ പൂർവാധികം പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കത്തക്ക നിയമസഭാപരിഷ്കാരം, വാണിജ്യപ്രചരണം, ആരോഗ്യസുരക്ഷണം മുതലായവ ഇതിനിടയ്ക്കു ആരംഭിച്ച മിക്കവാറും പ്രായോഗികഫലത്തിലെത്തിയെന്നുതന്നെ പറയാം. ഇപ്രകാരം ശുഭോദദിഷ്ടയെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ സമാരംഭിക്കപ്പെട്ട തിരുമനസ്സിലെ രാജ്യഭരണം ജനങ്ങൾക്കു പദാത്പദം ശ്രേയസ്സുരമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു മറ്റു തെളിവുകൾ ഒന്നും ആവശ്യമില്ല. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഇനിയും രാജ്യക്ഷേമപരമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരു

ത്തി അറിഞ്ഞ വിവിധജാതിമതസ്ഥരായ പ്രജകളെ വാത്സല്യത്തോടും, സമഭാവനയോടും, സംരക്ഷിച്ച് അരോഗദുഃഖംഗാത്രനായി ഭീഷകാലം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിന് “ഗുരുനാഥ”നും ഭക്ത്യാദരപരസ്സരം സമുൾക്കരണോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“മാറ്റം സതാമളഭയോനയാവ-
ത്യാമോഭഭൂമീവ കരംഗനാഭിം”

ഷാഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തിമംഗളാശംസ

മഹാമഹിമയ്ക്കു രാമവർമ്മ അപ്പൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്കു അറുപതുവയസ്സ് ഈ മാസം 20-ാം ന- തികഞ്ഞുവെന്നുള്ള സാഗതി അവിടത്തെ പ്രജകൾക്കും ഭരതൃതിനാർക്കും ഭക്തലോകത്തിനും എന്നുപോലെ അവിടത്തെ കരുണയ്ക്കു പാത്രമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു അഭിമാനിക്കുവാൻ പല കാരണങ്ങളും ഉള്ള ‘ഗുരുനാഥനും’ ആറ്റാഭജനകവും ചാരിതാത്പ്രയേതുകവും ആകുന്നു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഒരു ശ്രേഷ്ഠമായ രാജകടംബത്തിലെ ഉത്തമാംഗവും, സ്വഭാവഗുണം വിദ്യാഭ്യാസം ഇവകൊണ്ടു പ്രിയഭർഗനനും ആയിരിക്കുന്നതിനുംപുറമേ ഭാഷാസാഹിത്യവിഷയത്തിൽ അനിതരസാധാരണമായ നൈപുണ്യവും നിർവ്വാജമായ പ്രതിപത്തിയും ഉള്ള ഒരു മഹാനഭാവനും ആണെന്നു പറയുന്നതിൽ ഞങ്ങളോടു യോജിക്കാത്തവർ ആരുമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ പ്രവർത്തകൻ, പ്രോത്സാഹകൻ എന്നീ നിലകളിൽ അവിടന്നു മലയാളഭാഷയ്ക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ള ഞ്ഞാശകൾ ഒട്ടും ചില്ലറയല്ല. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പല നല്ല സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചു ഭാഷാശുദ്ധി, ഭാഷാശൈലികൾ, അനുകരണീയമായ വാക്സരണി, ബഹുലമായ സംസ്കൃതപദപ്രയോഗത്തിന്റെ അനാവശ്യകത മുതലായവയ്ക്കു പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല. തിരുമനസ്സിലെയും രസികരഞ്ചിനിയേയും എന്നും മലയാളികൾ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിക്കേതന്നെ ചെയ്യും. അവിടന്ന് രാജകടംബത്തിലെ യന്നെപോലെ ഭാഷാസാഹിത്യകടംബത്തിലേയും ഒരുത്തമാംഗം തന്നെയാണെന്നു നിസ്സംശയമായും പറയാവുന്നതാണ്. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ‘ഗുരുനാഥനും’ പലപ്പോഴും ഉപശേഖരങ്ങളും സഹായങ്ങളും നൽകിവരാറുണ്ടെന്നുള്ളതു് കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഈ ഗുരുവസരത്തിൽ “ഗുരുനാഥനും” തിരുമനസ്സിലേക്കു ഹൃദയപൂർവ്വമായ മംഗളാശംസചെയ്യുകൊള്ളുന്നു. മേലും ഈവിധം ലോകോപകാരപ്രദമായ വിധത്തിൽ പല സൽകൃത്യങ്ങളും ചെയ്തു കൃതാർത്ഥനായി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ആയുരാരോഗ്യസൗഖ്യത്തോടുകൂടി ചിരകാലം വിജയിക്കുവാൻ “ഗുരുനാഥൻ” ജഗദീശ്വരനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

‘ഭവോഹി ലോകാഭ്യയായ താദൃശം.’

പാഠ്യപുസ്തകപ്രശ്നം

ഇന്നു വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ അധികൃതന്മാർക്ക് അനേകം ദുഷ്ടങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. പുതിയ ആദർശങ്ങളും, രീതികളും, പ്രസ്ഥാനങ്ങളും മറ്റും പ്രതിഭിനമെന്നപോലെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നു ലോകം ശിശുക്കളുടെ ശിക്ഷണത്തിൽ പ്രത്യേകം താൽപര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇത്രയും ഗൗരവമേറിയതും, ഇത്രയും വിഷമതയുള്ളതുമായ മറ്റൊരു പ്രശ്നവും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അധികൃതന്മാർക്ക് നിവൃത്തി നേടേണ്ടതായ പല പ്രശ്നങ്ങളും ഉള്ളതിനിടയ്ക്ക് ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത പാഠ്യപുസ്തകപ്രശ്നവും വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നു. സാഹിത്യവും ഭാഷയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവരുന്ന ഇക്കാലത്ത് ഓരോതരം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അനുയോജ്യമായ പുസ്തകങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനു പ്രയാസമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഇവിടെയാണ് അല്പം വിഷമത നേരിട്ടിരിക്കുന്നത്. അധികൃതന്മാരും പുസ്തകങ്ങളും കൂടാതെ ഇവിടെ വേറേയും ശക്തികൾ വ്യാപരിക്കുന്നുണ്ട്. ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും പ്രസിദ്ധീകരണശാലകളും ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഇവയാണ് പാഠ്യപുസ്തകവരണത്തെ വിഷമമാക്കിത്തീർക്കുന്നത്. ഇത് ഒരു ധനാഗമമാഗ്ഗമായിട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ആരും ഉപേക്ഷിച്ചു പിൻമാറുകയില്ലല്ലോ.

നമ്മുടെ മലയാളഭാഷയും സാഹിത്യവും ഇന്നു വർദ്ധനമായിട്ടാണ് ലോകം ഇരിക്കുന്നത്. പ്രതിഭിനം അതിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എല്ലാം കുററം തീർന്നവയായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. അതിനാൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പും അംഗീകരണവും അത്ര സുകരമായിരിക്കുകയില്ല.

ഏകദേശം അറുപത്തഞ്ചു കൊല്ലംമുമ്പ് നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാലയങ്ങൾ ആദ്യമായി സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ ശരിയായ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ പുസ്തകം എഴുതിയുണ്ടാക്കുന്നതിനായി ഒരു “ബുക്കുകമ്മിറ്റി”യെ ഏകപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. പരേതനായ മഹാമഹിമശ്രീ കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാനവർകളും മുൻപി എണ്ണയ്ക്കാട്ടു രാമൻപിള്ളയും ആയിരുന്നു ഇതിലെ അംഗങ്ങൾ. ഇവർ ഒന്നാംപാഠം, രണ്ടാംപാഠം, മൂന്നാംപാഠം, വിഞ്ചാനരഞ്ജിനി എന്നീ പുസ്തകങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു. ഇവയായിരുന്നു വളരെക്കാലം മലയാളംസ്കൂളുകളിലെ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ. ഇതിനുംപുറമെ പഞ്ചതന്ത്രവും മണിപ്രവാളവും കൂടി ചേർപ്പിച്ചുവന്നു. പിന്നീടു ഭാഷയ്ക്കും ഭാഷാസാഹിത്യത്തിനും അഭിവൃദ്ധി വന്നുതുടങ്ങിയതാട്ടുകൂടി പുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുക എന്നൊരേപ്പാടും അതിലേക്കു “പാഠ്യപുസ്തകകമ്മിറ്റി” എന്നൊരു സംഘവും ഉൽഭവിച്ചു. ഇതു പരേതനായ പാണ്ഡിതർ എ. ആർ.

രാജരാജവർമ്മതമ്പുരാന്റെ കാലത്താണ് നടപ്പായത്. ഇതിനെ തുടർന്നുകൊണ്ടുവരുകയാണ് ഇന്നും ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷേ പല കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടും ഈ ഏർപ്പാട് ഭംഗിച്ച ഭക്തസമ്പൂരിതമായതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഇങ്ങനെ യുള്ള വ്യതിയാനം നിമിത്തം പ്രതിവർഷം വിദ്യാലയങ്ങളിലേക്കു വേണ്ടതായ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിഷമതകളേയും കഴിപ്പങ്ങളേയും മറ്റും പരിഹരിക്കുന്നതിനു പല ശ്രമങ്ങളും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവ ഫലപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇക്കൊല്ലത്തിൽ തന്നെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഒരു പുസ്തകം പ്രതിഷേധംമൂലം എടുത്തു കളയേണ്ടതായി വന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നതിനൊരു കമ്മിറ്റിയും, തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനൊരു കമ്മിറ്റിയും ഇപ്പോളുണ്ടെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ഇങ്ങനെ രണ്ടു പരിശോധനകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും ചില വലിയ കഴിപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു ഇതിനു കാരണമെന്താണെന്നു അന്വേഷിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. പാഠ്യപുസ്തകപ്രശ്നം ഇന്നുപതിയായിട്ടുള്ളതല്ല. ഇവിടെ മാത്രമല്ല. എവിടേയെങ്കിലും ഇതിനു തൃപ്തികരമായ ഒരു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിച്ചതായി അറിവില്ല. ഒരു കാര്യമാണു ഇതിൽ വിഷമമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതു. ഇതു ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടേയും പ്രസാധകന്മാരുടേയു തിടക്കം തിരക്കും ശുപാർശയും മത്സരവുമാണ്. ഗ്രന്ഥങ്ങളും സംഗ്രഹിച്ചാണവണ്ണം ഉത്ഭവിക്കുന്നുണ്ട്. അവയിൽ നല്ലതും അപ്രകാരമല്ലാത്തവയും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളായി സ്വീകരിപ്പിക്കുവാൻ അവർ ഭീരുപ്രവൃത്തി ചെയ്യാതിരിക്കുന്നില്ല. ഇതു സാരജവുമാണല്ലോ. സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ പരാതിയുണ്ടാവും. എന്നാൽ കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ എല്ലാം ഒരുപോലെ യുള്ളവരായി എന്നു വരുന്നതല്ലല്ലോ. ഇതിനുപുറമേ ഈ വിഷയത്തിലും ഇന്നു വ്യക്തിപ്രാതിനിധ്യവ്യക്തി നോക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു കമ്മിറ്റിക്കാർക്കു കരയ്ക്കു വളത്തിലും പാടില്ലെന്നാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലും കമ്മിറ്റിക്കാർക്കു ഒരുവിധം അവരുടെ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കാതെ തരമില്ലല്ലോ. ഈ ഭേദത്തിൽനിന്നും ഒഴിയാനായിരിക്കും ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നും മറ്റൊരുപാധം അവലംബിക്കാൻ പോകുന്നത്. പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളെല്ലാംതന്നെ പ്രതിഫലം കൊടുത്തു വിതരണമാക്കേണ്ട ഏഴുതിട്ടു ഗവണ്മെണ്ടിൽ നിന്നും തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഈ പുതിയ വ്യതിയാനം. ഇതു പക്ഷേ ഇപ്പോളുള്ള കഴിപ്പങ്ങളിൽ ചിലതിനെ പരിഹരിച്ചേക്കാമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

എന്നാൽ ഇവിടേയും വിഷമതകൾ ഇല്ലാതില്ല. ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിഷയത്തിലും മറ്റും പിഴകൾ വന്നേക്കാവുന്നിടം

യുണ്ട്. തിരക്കും തിരക്കും ഇവിടെയും കറയുകയില്ല. പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ എഴുതുന്നതിനുള്ള യോഗ്യതയുള്ളവർ കറഞ്ഞും അപേക്ഷകന്മാർ കണക്കില്ലാതെയും ഉണ്ടായിരിക്കും. പുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ നേരിടുന്ന ഭർഷ്ടാക്കൾ ഈ വിഷയത്തിലും ഉണ്ടാവും. ഇതിലേക്കു വേണ്ടതു സാഹിത്യകാരന്മാരും കവികളും അല്ലല്ലോ. ലോകജ്ഞാനം, ഭാഷാജ്ഞാനം ശുദ്ധമായ വാക്സൗഹൃദം, ചിന്താചൈതന്യം, വിവേചനശീലം, ആശയങ്ങളിൽ അധുനാതനത്വം മുതലായ പലഗുണങ്ങളും ഇവർക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. ഇതിനും പുറമേ ഓരോ ക്ലാസുകളിലേയും (സ്റ്റാൻഡാർഡ്) പ്രാപ്തമായ ജ്ഞാനസീമയെക്കുറിച്ചും നിശ്ചയമുണ്ടായിരിക്കണം ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ അസാമാന്യമായ വിഷമത നേരിടുന്നതല്ലതിന്നും സംശയമില്ല. ഇങ്ങനെ ഒരുവിധം തിരഞ്ഞെടുത്താലും ഇവരെഴുതി ഉണ്ടാക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ തോതനുസരിച്ചുള്ളവയാണോ എന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടതായും അല്ലെങ്കിൽ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായും വരും. ഇതിനും ഒരു കമ്മിറ്റി ആവശ്യമായി വരുന്ന. ഇങ്ങനെയായാൽ പഴയ സ്ഥാനത്തുതന്നെ പിന്നേയും കാര്യങ്ങൾ വന്നുചേരുന്ന. പക്ഷേ അധികം പുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതായി വരികയില്ല എന്നൊരു ഗുണം ഉണ്ട്.

ഇതിനും പുറമേ ഈ ഏല്പാടു ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ചയെ നൂറുമായവിധത്തിൽ ബാധിക്കയില്ലയോ എന്നും സംശയം ഉണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സാഹിത്യപോഷണത്തിന് മാത്രം വേണ്ടി സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ കൈവിരലിന്മേൽ എണ്ണപ്പെടാവുന്നതാണ്. അതുതന്നെ സംശയവുമാണ്. ആദായേച്ഛയോ മറ്റുവിധ പ്രോത്സാഹനമോ ആണ് ഈ വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രേരകശക്തികളായിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഈ വിഷയത്തിൽ നൽകിവരുന്ന പ്രോത്സാഹനത്തെ പിൻവലിക്കുന്നതായാൽ അത് ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും പോഷണത്തിനും ഒരു വലിയ പ്രതിബന്ധമായി തീരുന്നതാണ്. സംശയഗ്രസ്തമായ ഒരു ഭാഷാവിചാരണത്തിനായി അവിതർക്കിതമായ ഒരു ഭാഷാഫലത്തെവരിക്കുന്നത് ഒട്ടും ആശാസ്യമായിരിക്കയില്ലല്ലോ. ഇന്നു പലവിധത്തിലും വർദ്ധനവായിരിക്കുന്ന ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന് അതൊരു മാർഗ്ഗതടസ്സമായി വന്നേക്കാം. പ്രസിദ്ധീകരണശാലകൾക്കും ഇതുനിമിത്തം പ്രോത്സാഹനം കറയുകയും നഷ്ടം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇതെല്ലാം ഇരിക്കട്ടെ; ഇപ്പോഴുള്ള കഴിപ്പങ്ങളെ ഈ ഏല്പാടു പരിഹരിക്കുമെങ്കിൽ അത് സ്വീകാര്യമായിത്തന്നെ ഇരിക്കും.

പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചും, ഭാഷാവിഷയമായിട്ടുള്ളവ—ആണ്ടുതോറും പുതുക്കിപ്പഴുതേണ്ടതായിട്ടാണു വരുന്നത്. ഒരേപുസ്തകം തന്നെ നാലോ അഞ്ചോകൊല്ലം പാഠ്യപുസ്തകമായി വയ്ക്കുന്നത് അത്ര ന

ല്ല എപ്പോഴൊന്നെങ്കിലും വിചാരിക്കാൻ പാടില്ല. ലോകജ്ഞാനവിഷയത്തിൽ പ്രതിക്ഷണമെന്നപോലെ മുന്നോട്ടു പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികളെ അതിൽ നിന്നും തടയുന്നതിനായി എട്ടാം പത്താം കൊല്ലം ചവിതചർച്ചയ്ക്കായിക്കൊണ്ട് അനുചിതമാണ്. അവരേയും ലോകത്തോടു കൂടി മുമ്പോട്ടുപോകുന്നതിനു അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നത് ഒരു വലിയ അപരായമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ ഭൗതികകലത്തെയും നീട്ടാതെ ആണ്ടുതോറും മാറി എഴുതിക്കേണ്ട ചുമതല ഒഴിക്കാവുന്നതല്ല. അതു നിമിത്തം പ്രതിവർഷം പുതിയ പുതിയ ഗ്രന്ഥസൃഷ്ടി സംഘത്തെ രൂപവൽക്കരിക്കേണ്ടതായി വരുന്നുണ്ട്. ഇത് അത്ര എളുപ്പമായിട്ടുള്ള കാര്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും കാര്യക്ഷമതയ്ക്കു ഇത് അത്യാവശ്യമാണെന്നും, പുരോഗമനം ആളുമായി വിദ്യാലയത്തിലാണു വേണ്ടത്.

ഇനി ഒരു പറയാനുള്ളതു പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെ പറ്റിയാണ്. ഒരു പുസ്തകത്തിലെ പാഠങ്ങൾ തമ്മിലും ഓരോ ക്ലാസ്സിലേയ്ക്കുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ തമ്മിലും ക്രമാനുഗതമായ ഒരു ചുരുക്കം അല്ലെങ്കിൽ ജ്ഞാനഭിരുചിയുണ്ടായിരിക്കണം. ഭാഷയിലും വിഷയങ്ങളിലും ഈ തത്വം അനുവർത്തിക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ അന്യോന്യം ആലോചിച്ചു, വിമർശനം ചെയ്തും പുസ്തകങ്ങളെ അതാതു ക്ലാസ്സിലെ തോതിനനുസരണമായി നിർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത് അല്പം ശ്രദ്ധാർഹമായ ഒരു കാര്യമാണെങ്കിലും കാര്യക്ഷമതയ്ക്കുത്യാവശ്യമാണ്. വിഷയങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ജിജ്ഞാസ ജനിപ്പിക്കുന്നതിനും ചിന്തയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉപയുക്തങ്ങളായിട്ടുള്ളവയായിരിക്കണം. ബുദ്ധിപ്പാപം അല്ലെങ്കിലും കൂടാതെ ഗ്രഹിക്കത്തക്കവയായിരുന്നു.

ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും പുസ്തകപ്രാപാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതും ആശാസ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പ്രാപാരാഭിരുചിക്ക് "അപാവൃതഭാരം"മാണു പറയുന്നതും. സർവ്വകലാശാലകളിലും മറ്റും ആണ്ടുതോറും പുസ്തകങ്ങൾ മാറുന്നതു വിദ്യാർത്ഥികളും ലോകജ്ഞാനത്തിന്റെ പുരോഗമനത്തോടൊപ്പം സഹചരിക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചിട്ടാണ്. മറ്റു വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഈ തത്വം വിസ്മരിക്കുന്നതു യഥാർത്ഥപുരോഗമനത്തെ അവഗണിക്കുന്നതാണ്. ഇക്കാലത്തു നല്ല എഴുത്തുകാർ ധാരാളം ഉണ്ട്. അവർ സ്വയമേവ എഴുതുന്ന പുസ്തകങ്ങൾക്ക് ആദായത്തിനുമത്രം വേണ്ടി എഴുതുന്നവയെക്കാൾ മെച്ചംകൂടി. തീർച്ചയെന്നു. അവരെ കൃത്രിമമായി പൊലിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുമ്പോൾ പ്രാപാരഫലവും അത്രയും മോശമായിരിക്കും. പ്രായേണ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾക്കു മാത്രമായി എഴുതപ്പെടുന്ന സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു ഗുണവിലയും കറുത്തുതന്നെ ഇരിക്കും.

(3) ബുദ്ധിസംസ്കാരത്തെ സാധിക്കുന്നതും ബാധിക്കുന്നതും ഭാഷാ പുസ്തകങ്ങളായതുകൊണ്ട് അറവയുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണു്. അറവ ഉത്പാദനവിഷയത്തിലും, ആശയങ്ങളും

ലു, രീതിയിലും, ഭാഷയിലും അദ്വൈതങ്ങളായിരിക്കണം. ജിജ്ഞാസയ്ക്കും ചിന്തയ്ക്കും, സൗകര്യം കൊടുക്കണം. വ്യക്തിയോ മതപരമോ ആയ വിഷയങ്ങൾ വർജ്ജിക്കണം. ഭാഷയ്ക്കു ശുദ്ധിയുണ്ടായിരിക്കണം.

(4) ഓരോ ക്ലാസ്സുകളിലേയും പുസ്തക പദാൽപദം ഉയർന്നിരിക്കണം.

(5) പാണ്ഡിത്യമല്ല, ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കു ലോകജ്ഞാനവും, ഭാഷാജ്ഞാനവും, ശിശുമാന്ദ്യോന്മുഖജ്ഞാനവും ആണു പ്രധാനമായി വേണ്ടത്. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ പരിചയവും വേണം.

(6) ഉത്തമ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരേയും പ്രസാധകന്മാരേയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം.

(7) വളർന്നുവരുന്ന ഭാഷയുടേയും സാഹിത്യത്തിന്റേയും അഭിവൃദ്ധിയെ തടയത്തക്ക യാതൊരേറ്റാടും വരിക്കരുത്.

(8) വ്യാപാരത്തിന്റെ അനർഗ്ഗളഗതിയെ തടയരുത്.

(9) ഏഴുതപ്പെടുന്ന പുസ്തകങ്ങളെ ക്രമംകക്ഷമായി പരിശോധിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്.

(10) നവീനവിദ്യാഭ്യാസരീതിയുടെ വിവിധവശങ്ങളേയും പ്രതിനിധീകരിക്കത്തക്കവണ്ണം പുസ്തകങ്ങൾ നിർമ്മിക്കണം.

ഇതൊന്നും സാധിക്കാത്തപക്ഷം നല്ല സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണുത്തമമായിട്ടുള്ളത്. കമ്മിറ്റിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വിവേകവും ഔചിത്യവും ഒട്ടും അധികമായിപ്പോയി എന്നു വരികയില്ല.

അദ്ധ്യാപകരും രക്ഷാകർത്താക്കളും

(രാത്രി. എം. കഴുവേലി.)

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം കുട്ടികളുടെ ഭാവിജീവിതം വിജയപൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുകയാണല്ലോ. ഈ ഉദ്ദേശസാധ്യത്തിനാണു മാതാപിതാക്കന്മാരും രക്ഷാകർത്താക്കളും കുട്ടികളെ വിദ്യാലയങ്ങളിലയയ്ക്കുന്നത്. അദ്ധ്യാപകന്മാർ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നത് ഇതിനെത്തന്നെ ലക്ഷക്കിയാണ്. ഇപ്രകാരം ഒരേ ലക്ഷ്യത്തെ ലക്ഷക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന രണ്ടു കൂട്ടരും—അദ്ധ്യാപകന്മാരും രക്ഷാകർത്താക്കളും—പരസ്പരം അ

നഭാവത്തേടും സഹകരണത്തോടുംകൂടെ പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്ക് എളുപ്പമുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു സന്ദേഹമില്ല. എന്നാൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരും രക്ഷാകർത്താക്കളും തമ്മിലുള്ള ഏകയോഗമായ പരിശ്രമത്തിന്നു നാം വേണ്ടത്ര പ്രാധാന്യം സാധാരണ കല്പിക്കുന്നില്ല. ഇതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തു ക്ഷെപ്തറി നാം അധികം ചിന്തിക്കാവുന്നതല്ല.

അദ്ധ്യാപകന്മാരും രക്ഷാകർത്താക്കളുമായി സ്ഥായിയായ ബന്ധം ഏല്പട്ടെന്നതിനും, അവരുടെ പൊതുവായ ഉദ്ദേശസിദ്ധിയെ ലക്ഷക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും, വ്യവസ്ഥാപിതവും, സുഘടിതവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതു വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് അത്യാവശ്യമായ ഒരു കാര്യവുമാണ്.

നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ രക്ഷാകർത്താക്കന്മാരിലധികഭാഗവും ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസരീതിയനുസരിച്ചു വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരല്ല. അവരുടെ പഴയ രീതികളും, സമ്പ്രദായങ്ങളും, മാതൃലകളും ഒക്കെയാണ് അവർ കൂടുതൽ ഇഷ്ടകരമായിട്ടുള്ളത്. എഴുത്തുകളരിയിലെ ആശാന്മാരുടെ വിനയനരീതികളും, ഉരുവിടുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളും മറ്റുമൊക്കെയാണു പലർക്കും ഇന്നും ഉത്തമമായി തോന്നുന്നത്. ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസരീതികളും ബാലമനശ്ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളും, അദ്ധ്യാപനമാർഗ്ഗങ്ങളും, എല്ലാം അവരിൽ പലരുടേയും അഭിപ്രായത്തിൽ തീരെ മോശമാണ്. പഴയ ആദർശങ്ങളനുസരിച്ചു വിദ്യാഭ്യാസം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ള രക്ഷാകർത്താക്കൾ ഈ അഭിപ്രായക്കാരായിരിക്കുന്നതിൽ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്താനാമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാലത്തെ അദ്ധ്യാപകന്മാരോടും, അദ്ധ്യാപനരീതികളോടും അവർക്ക് അനുഭാവവും, മതിപ്പും ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ അവയുമായി പരിചയപ്പെടണം. അവയുടെ ഗുണഗുണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ അവർക്കു നൽകണം. എന്നാൽ മാത്രമെ രക്ഷാകർത്താക്കളുടെ അനുകമ്പയും സഹകരണവും നമുക്കു വേണ്ടത്ര ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

മാനസികവും, കായികവും, സാമൂഹികവും ആയ വിദ്യാഭ്യാസോദ്ദേശ്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി സാധിക്കണമെങ്കിൽ കുട്ടികളുടെ മുഴുവൻ സമയവും അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ നിയന്ത്രണത്തിന്നു വിധേയമായിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. റസിഡൻഷ്യൽസ്കൂളുകളുടെ ഉദ്ദേശവും ഇതുതന്നെയാകുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ സാധാരണപഠാശാലകളിൽ കുട്ടികളെ നാലഞ്ചുമണി ശ്രീർ സമയത്തേയ്ക്കു മാത്രമേ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ നിയന്ത്രണത്തിന്നു വിധേയമായി ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സംരക്ഷണയിലാണു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്. എങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പൂർണ്ണമായ ചുമതല അദ്ധ്യാപക

ന്റെ തലയിലുമാണ്. കുട്ടികൾ എന്തായിലും അനന്തം പ്രവർത്തിച്ചാൽ നിന്നെ ഇതാണോ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിപ്പിച്ചുവിട്ടത്? എന്നാണ് അ വന്നാട്ടു സാധാരണ രക്ഷാകർത്താക്കന്മാർ ചോദിക്കാറുള്ളത്. പള്ളിക്കൂ ടത്തിലെ അദ്ധ്യയനസമയത്തു കുട്ടികൾ വാസ്തവത്തിൽ ഒരു കൃത്രിമമായ അ ന്തരീക്ഷത്തിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. പത്തുമണിമുതൽ നാലുമണിവ റെയുള്ള സമയത്തിനിടയ്ക്കു ഭാഷ, കണക്ക് എന്നിങ്ങനെ പല വിഷയ ങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുവാനുണ്ടാകും. അതുകഴിഞ്ഞു യഥാർത്ഥമായ സ്വഭാവ രൂപീകരണത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും, മാർഗ്ഗങ്ങളും വളരെ കുറവാണ്. ഈ വക കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കണമെങ്കിൽ അദ്ധ്യാപകർക്കും രക്ഷാക ്ർത്താക്കന്മാർക്കു സഹകരിച്ചു കഴിയും. മുരുകപ്പുറത്താൽ കുട്ടികളുടെ ഗുഹ ങ്ങൾ അവരുടെ വിദ്യാശാലകളുടെ ഒരു വിഭാഗമായും, അവരുടെ രക്ഷാക ്ർത്താക്കൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സഹായികളായും, തീർന്നുകിട്ടി മാത്രമേ യഥാർത്ഥമായ വിദ്യാഭ്യാസസാദൃശ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ഓരോ കുട്ടിയുടേയും പ്രാഥമികവിദ്യാലയം വാസ്തവത്തിൽ അവര വരുടെ ഗുഹങ്ങൾതന്നെയാണെന്നും, രക്ഷാകർത്താക്കൾ അവരുടെ പ്രഥമാ ധ്യാപകൻമാരാണെന്നുമുള്ള സാഹചര്യം വിസ്മരിക്കരുത്. മാതാപിതാ കന്മാർ ഗൃഹങ്ങളിൽവെച്ച് ആരംഭിച്ച വിദ്യാഭ്യാസത്തെ തുടർന്നുകൊണ്ടു പോവുക മാത്രമാണ് പള്ളിക്കൂടത്തിൽ അദ്ധ്യാപകൻമാർ ചെയ്യുന്നത്. ഇതിൽനിന്നും ഗുഹവും, വിദ്യാലയവും, മാതാപിതാക്കന്മാരും അദ്ധ്യാപക ന്മാരും, തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യമായ ബന്ധവും, ആദർശസാത്മാവുമാണ് ഏതൊ രതമെന്ന് അനുമാനിക്കാമല്ലോ.

നമ്മുടെ അദ്ധ്യാപകൻമാർക്കു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ രക്ഷാകർത്താക്കളുമാ യി അവശ്യവും അഹ്വയമായ ഒരുബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു വളരെയധികം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ട്. സാധാരണ രക്ഷാകർത്താക്കന്മാരുടെ അജ്ഞത യും, പരിഷ്കാരക്കുറവും, അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ദയനീയമായ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയും, പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളും, ഇവർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിനു വിചലാതങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ അദ്ധ്യാപനസമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റി രക്ഷാകർത്താക്കന്മാർക്കു സാമാന്യമായി മതിപ്പും ബഹുമാനവും കുറവാണ്. നവീനാദ്ധ്യാപനരീതികളും, ശാസ്ത്രീയമായ പ്രബോധനമാർഗ്ഗങ്ങളും പല ര ക്ഷാകർത്താക്കന്മാരുടേയും ദൃഷ്ടികളിൽ വെറും അബദ്ധങ്ങളാണ്. കുട്ടികൾ ക്രമമായി എല്ലാദിവസവും പ്ലാസ്റ്റിക് ഹാജരാകേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം അ ധികം രക്ഷാകർത്താക്കന്മാരും ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. വീട്ടിൽ ഭാര്യ യ്ക്കും ഇളയ കുട്ടികൾക്കും അല്പം രോഗപാസം ലഭിക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ളതാ ണെ ചില രക്ഷാകർത്താക്കന്മാർ കുട്ടികളെ സ്കൂളിലേക്കയക്കുന്നത്. കൊ

ചുക്തികൾ വീട്ടിൽ ഇരുന്നു ശണ്ണയുണ്ടാക്കി മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ജോലിക്കു തടസ്സമുണ്ടാക്കാതെയിരിക്കുന്നതിന്നു നമ്മുടെ പ്രൈമറി സ്കൂളുകൾക്കുറയെല്ലാം ഉപയോഗപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു വാസ്തവംതന്നെ.

വീട്ടിലെ നിസ്സാരനായ ചില കാര്യങ്ങൾക്കുപോലും കുട്ടികളെ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ അയക്കാതിരിക്കുകയെന്നുള്ളതും വിശിഷ്ടാ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ ഒരു പതിവാണ്. അവധികൂടാതെ കുട്ടി ഹാജരാകാതിരിക്കുന്നതിന്നു് അദ്ധ്യാപകൻ കയത്താൽ പല രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കും അതു് ഇഷ്ടമല്ല. വീട്ടിലുണ്ടാകുന്ന അടിയന്തിരങ്ങൾ, അടുത്തുള്ള പള്ളിയിലേയൊ അമ്പലത്തിലേയൊ ഉത്സവങ്ങൾ, മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ചില യാത്രകൾ എന്നിങ്ങനെ പല കാരണങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ ഹാജർ മുടങ്ങുന്നതിന്നു കാരണമാകുന്നു. സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടി മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മൂത്ത കുട്ടികൂടെയാണെങ്കിൽ അതിന്നു ഹാജർ മുടക്കത്തിന്നു വേറെയും പല കാരണങ്ങൾ കൂടെയുണ്ടാകാം. അമ്മയുടെ ദീനം, പ്രസവം, കൊച്ചുകുട്ടികളുടെ സുഖമില്ലായ്മ എന്നിവയെല്ലാം സാധാരണയായി മൂത്ത കുട്ടികളെ സ്കൂളിൽ അയക്കാതിരിക്കുന്നതിന്നു പ്രേരകങ്ങളാണ്.

പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ കായികവിനോദങ്ങളും, കളികളും, സ്നേഹമൂർച്ഛം ആദിയായവയും, എല്ലാം പല രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കും അനിഷ്ടകരമായ സംഗതികളാണ്. മിഡിൽസ്കൂളുകളിലും ഹൈസ്കൂളുകളിലും മറ്റും ധുട്ടു് ബാൾ കളിക്കാൻ കുട്ടികളെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ പ്രേരിപ്പിക്കുമ്പോൾ ചില രക്ഷാകർത്താക്കൾ പത്തുകുട്ടിച്ചുപോകരുതെന്ന് അവരെ ഗൗരവമായി അനുശാസിക്കുന്നു. ക്ലാസ്സിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പരിശീലനം ലഭിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടി സ്കൂളിൽനിന്നു് ഗൃഹപാഠങ്ങൾ കൊടുക്കുമ്പോൾ, അവ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ പല രക്ഷാകർത്താക്കളും കൊടുക്കാതെയിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം സ്കൂളും അദ്ധ്യാപകന്മാരും, രക്ഷാകർത്താക്കളും ഗൃഹവും ഭിന്നമായ ആദർശങ്ങളോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചാൽ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കുന്നഫലം നിശ്ചയമായും ലഭിക്കുകയില്ല. രണ്ടുപേർ ഒരുവള്ളത്തിൽകയറി അമരത്തും തലയ്ക്കലും പരസ്പരം തിരിഞ്ഞിരുന്നു തുഴത്താൽ ഫലമെന്തായിരിക്കും? അതുപോലെ തുരുക്കന്മാരും മാതാപിതാക്കന്മാരും ഭിന്നമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ പ്രവർത്തിച്ചാൽ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രാപ്തമാനത്തു് ഏതുകയില്ല. അതിനാൽ വിദ്യാഭ്യാസോദ്ദേശംകുറയെങ്കിലും സാധ്വതപ്രാരമേയിത് രണ്ടമെങ്കിൽ—വിദ്യാലയത്തിലെ അദ്ധ്യാപനം ഉപയോഗപ്രദമായിത്തീരണമെങ്കിൽ—അദ്ധ്യാപകന്റെ പ്രബോധനശ്രമങ്ങൾ ഫലപരതായിത്തീരണമെങ്കിൽ—മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ അതിപ്രധാനമായ ബാല്യഘട്ടം വിജയകരമായി ഉപയോഗിക്കണമെങ്കിൽ—

ഗ്രാമവും സ്കൂളും രക്ഷാകർതാവും അദ്ധ്യാപകനും തമ്മിൽ ഏകയോഗമായ സഹകരണവും, ഏകീകൃതമായ ആദർശങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമാകേണ്ട ആവശ്യം ആകുന്നു.

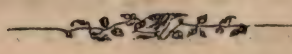
രക്ഷാകർതാക്കന്മാരുടെ സഹകരണത്തിന്റെ അഭാവം മനഃപൂർവ്വമല്ല. അതു വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി അവർക്കുള്ള ജ്ഞാനക്കുറവിന്റെ ഫലമാത്രമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ധ്യാപകന്മാർ അവരോടു പരിഭവിക്കാതില്ല. അതിനാൽ അദ്ധ്യാപകന്മാർ കഴിവുള്ളിടത്തോളം രക്ഷാകർതാക്കളുമായി സൗഹൃദബന്ധം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും, അവരുടെ ആനുകൂല്യവും സഹകരണവും സമ്പാദിക്കുന്നതിനും പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ കൂടുതലായി ഫെഡ് മാസ്റ്റർമാരുടെ ശ്രദ്ധയാണു് പതിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. രക്ഷാകർതാക്കന്മാരെ വിദ്യാലയകാര്യങ്ങളിൽ തല്പരരാക്കുന്നതിനും അവരുമായി അനുസ്മൃതമായ ബന്ധം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും, പ്രഥമാദ്ധ്യാപകൻ എല്ലായ്പ്പോഴും ജാഗ്രതയായിരിക്കണം. സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിച്ചു വരുന്നതോടുകൂടി രക്ഷാകർതാക്കന്മാരുമായുള്ള ബന്ധത്തിനുള്ള വൈഷമ്യങ്ങളും കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞാണു് വരുന്നതു്.

ഓരോക്ലാസിലേയും അദ്ധ്യാപകന്മാർ അവരുടെ കീഴിലുള്ള കുട്ടികളുടെ അഭിവൃദ്ധിയേയും, നടത്തയേയും പറ്റി രക്ഷാകർതാക്കളെ ഇടയ്ക്കിടെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനും പ്രഥമാദ്ധ്യാപകൻ സഹായാദ്ധ്യാപകന്മാരെ ചട്ടം കെട്ടുന്നതു കൊള്ളാം. കുട്ടികളെ ആദ്യമായി സ്കൂളിൽ ചേർക്കുന്ന അവസരം രക്ഷാകർതാക്കളുമായി പരിചയപ്പെടുന്നതിനും, അവരുടെ സഹകരണം ഭാവിയിൽ ലഭിക്കുന്നതിനും പ്രേരകമായിത്തീരുന്നതിനും ഉപയുക്തമായവിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണു്. കുട്ടികളെ ആദ്യമായി ചേർക്കാൻകൊണ്ടുവരുന്നതു രക്ഷാകർതാക്കന്മാർ തന്നെയായിരിക്കണമെന്ന നിഷ്കർഷയുണ്ടെന്നതു നല്ലതാണു്. രക്ഷാകർതാക്കന്മാർ ഇടയ്ക്കിടെ സ്കൂളിൽ വരുന്നതിനും ഇടയാകത്തക്ക സന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതുകൊള്ളാം. പ്രാഥമികവിദ്യാലയം കൊച്ചുകുട്ടികളുടെ മാത്രമല്ല പ്രായമായവരുടെ കൂടി ഒരു ആകർഷണകേന്ദ്രമാക്കിയാൽ നന്നായിരിക്കും. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഗ്രാമീണാഭിമാനപരങ്ങളായ പരിപാടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതു ഗ്രാമത്തിലെ രക്ഷാകർതാക്കളേയും ഇതരജനങ്ങളേയും ആകർഷിക്കുന്നതിനും ഉപയുക്തമായിരിക്കും. പൊതുജനോപകാരപ്രദങ്ങളായ യോഗങ്ങൾ കൂടുക, മഹാരാജാവിന്റെ തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുക, പ്രവൃത്തികൾ അഭിനയിക്കുക, സമ്മാനഭാഗങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുക എന്നിങ്ങനെ പലമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ രക്ഷാകർതാക്കന്മാരെ സ്കൂളിലേക്കു ആകർഷിക്കാവുന്നതാണു്.

ആണ്ടിലൊരിക്കൽ എല്ലാരക്ഷാകർത്താക്കന്മാരേയും ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി ഒരു യോഗം കൂടുകയും അതിൽ വെച്ച് കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. സൗകര്യമുള്ളപ്പോൾ രക്ഷാകർത്താക്കളെ സ്കൂളിലെ അദ്ധ്യയനസമ്പ്രദായങ്ങൾ നേരിട്ടു കാണിച്ച് അവയെപ്പറ്റി അവരോടു സംസാരിക്കുന്നതും നന്നാണ്.

അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ജീവിതരീതിയും പെരുമാറ്റവും കൊണ്ട് അവർ ജനങ്ങളുടെ ബഹുമാനവും സ്നേഹവും ആർജ്ജിക്കണം. കുട്ടികളുടെ അഭ്യുന്നതിയിൽ അവർ ബലോത്സുകരാണെന്നു രക്ഷാകർത്താക്കന്മാർക്കു ബോദ്ധ്യമാകണം. സൗകര്യമുള്ളപ്പോൾ കുട്ടികളുടെ വസതികൾ നന്ദർശിക്കുന്നതും കൊള്ളാം. എന്നാൽ രക്ഷാകർത്താക്കളോടു യാതൊരുവക സഹായങ്ങളോ സമ്മാനങ്ങളോ സ്വന്തം കാര്യത്തിനുവേണ്ടി സ്വീകരിക്കരുത്. ഇപ്രകാരം രക്ഷാകർത്താക്കന്മാരുടെ സ്നേഹവും ബഹുമാനവും സഹകരണവും സമ്പാദിച്ചാൽ അതു് അദ്ധ്യാപകന്റെ കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിനു പ്രത്യേകം സാഹായകമായിരിക്കും.

കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ച് രക്ഷാകർത്താവിന്റെയും അദ്ധ്യാപകന്റെയും ഉദ്ദേശങ്ങൾ ഏതാക്കണമെന്നതായിരിക്കുകയും, കുട്ടിയുടെ സമയത്തിൽ അധികഭാഗവും രക്ഷാകർത്താവിന്റെ കൂടെത്തന്നെ ചിലവഴിക്കുന്നതിനാലും, അദ്ധ്യാപകനും രക്ഷാകർത്താക്കളുമായുള്ള ബന്ധം വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ സർവ്വധാനമായ ഒരു കാര്യമാണ്. അതിനാൽ ഇതിലേക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കേണ്ടതു് ഓരോ അദ്ധ്യാപകന്റെയും കർത്തവ്യമാകുന്നു.

“ഗുരുനാഥൻ”

(പി. വി. കൃഷ്ണവാരീയർ—കോട്ടയ്ക്കൽ)

കേരളത്തിൽ സംസ്കൃതഭിജ്ഞന്മാരുടെ ഇടയിൽ സാമാന്യേന “ഗുരുനാഥൻ” എന്ന ശബ്ദം ഏതൊരു മാതൃകാഗുരുവിന്റെ പേരിനുള്ള പര്യായമായിട്ടാണ് പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതു്; ഏതൊരു നാമോച്ചുണ്ണമാണ്, അതുച്ചരിക്കുന്ന ആളുടെ മുഖത്തു പ്രത്യേകമായ ഭക്തിപാരവശ്യവും, കേൾക്കുന്നവർക്ക് എന്തെന്നില്ലാത്തൊരു ബഹുമാനവും ഒരു സമയത്തുണ്ടാക്കിത്തീർന്നതു്; ഏതൊരു മഹാനൈയാണു മലയാളികളാകമാനമെന്നല്ല, മറുനാട്ടുകാർപോലും, പ്രാചീനഭാരതത്തിലെ വസീഷ്വാദികളുടെ കൂട്ട

ത്തിൽ ഒരു 'കല'പതിയായിക്കരുതി കേരിണുമാനപ്രസ്ഥരം പൂജിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത്, സർവ്വതാമ്രമായ ഏതൊരു മഹാത്മാവന്റെ രസനാഗ്രന്തിലാണു വാശേവി നിത്യവും നൃത്തം ചെയ്തിരുന്നത്; ബ്രഹ്മതൃപ്തനായ ആ പുണ്യശ്ലോകൻ പരേതനായ പുന്നശ്ശേരി നമ്പി നീലകണ്ഠശർമ്മാവകുളല്ലാതെ മററാരുമല്ലെന്നു വായനക്കാർക്കുതന്നെ അറിയാമല്ലോ.

പട്ടാമ്പി തീവണ്ടിയാപ്പീസിൽ നിന്നു സുമാർ രണ്ടു നാഴിക പടിഞ്ഞാറായി വള്ളുവനാട്ടു താലൂക്കിൽ പെരുമുടിയൂരംഗം ഈങ്ങയൂർഭേരത്താണു പുന്നശ്ശേരിനമ്പിയുടെ ഇല്ലം. അവിടെ 1032-ാമാണ്ടു മിഥുനമാസം 4-ാന്നു ബുധനാഴ്ച കക്കടകം ലഗ്നത്തിൽ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ജനിച്ചു. ആ ദിവസത്തെ കലിസംഗ്രയയ്ക്കു "ശ്രീ ഫേലിഃ പുണ്യഭോന്ത്യേ" എന്നാണു ഗണിതജ്ഞന്മാർ പേരിട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതുപ്രകാരം ഗ്രഹസ്ഥിതി കണക്കാക്കുമ്പോൾ ബുധനും ചൊഴും ഈ ലഗ്നത്തിന്നു സർവാഭിഷ്ടസ്ഥാനത്താണു നില്ക്കുന്നതെന്നു കാണാം. ജ്യോതിഷകരുടെ സഹായമില്ലാതെതന്നെ ഈ കാര്യം പ്രസ്തുതമഹാന്റെ ജീവചരിത്രം കൊണ്ടു സ്പഷ്ടമായിട്ടുണ്ടല്ലോ.

പ്രകൃത ചരിത്രനായകന്റെ പാരമ്പര്യം നോക്കുമ്പോൾ ഇദ്ദേഹം ഒരു മഹാപണ്ഡിതനായതിലതൂതമില്ല. പിതാമഹനായ പുന്നശ്ശേരി ശ്രീധരൻനമ്പി പ്രസിദ്ധപണ്ഡിതനും നല്ലൊരു കവിയുമായിരുന്നു. വിക്രമാദിത്യചരിതം, നീലകണ്ഠസന്ദേശം മുതലായ ചില സംസ്കൃതകൃതികളാണു് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളായിട്ടുള്ളതു്. അച്ഛൻ നാരായണശർമ്മ അവർകളും അക്കാലത്തെ പ്രസിദ്ധ വിദ്വാന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു. കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തു തലപ്പിള്ളി താലൂക്കിലുൾപ്പെട്ട തളിയിലായിരുന്നു അമ്മയുടെ ഇല്ലം. 'ഏഴിക്കര' എന്നു പേർ പറയുന്ന ആ ഇല്ലവും പാണ്ഡിത്യത്തിനു പണ്ടേ പേർ കേട്ടതാണു്. നമ്മുടെ കഥാപുരുഷന്റെ അമ്മാവനായ ഏഴിക്കര നാരായണൻമുസ്സതവർകൾ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ അതിവിദഗ്ദ്ധനും, അന്നത്തെ കൊച്ചി രാജാവിന്റെയും മറ്റും പ്രീതിബഹുമാനങ്ങൾക്കു പാത്രീഭവിച്ച പ്രസിദ്ധനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം, പ്രശ്നമാർഗ്ഗകർത്താവിന്റെ പ്രശിഷ്ഠനും, മൈസൂർ ധ്യാപ്രഭമെന്നു പറഞ്ഞു പരന്നു ടിപ്പുസുൽത്താനേപ്പേലും ഭാവിചലം പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു് അതൂതപ്പെടുത്തിയ മഹാനുമായ മച്ചാട്ടിയതിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു എന്നുകൂടി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടേയും വംശപാരമ്പര്യം നോക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുത കഥാപുരുഷനു് അസാമാന്യമായ ഒരു യോഗ്യത സിദ്ധിക്കുവാൻ തികച്ചും അർഹകാശമുണ്ടെന്നു കാണാം.

ബാല്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും.

ഇദ്ദേഹത്തിന്നുബുദ്ധവയസ്സായപ്പോൾ അച്ഛൻ മരിച്ചു. പിന്നെ അമ്മയുടെ രക്ഷയിൽ തന്നെയാണു വളർന്നിട്ടുള്ളതു്. താൻ അനേകം വ്രതാ

നഷ്ടാനങ്ങളും മററവധി സൽക്കർമ്മങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായ ഏകപുത്രന്റെ കാര്യത്തിൽ ആ സാധവി അത്യന്തം ശ്രദ്ധ വെച്ചുകൊണ്ടാണിരുന്നിട്ടുള്ളത്. തനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ അഭിവൃദ്ധിക്കും ഏകകാരണം അമ്മയുടെ സഹായവും സഭുപദേശവും മാത്രമാണെന്ന് ഇദ്ദേഹം ഇതേഴുന്ന അഭ്യോധനത്തെ പ്രസംഗവശാൽ ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

കലഗുരുവായ ആറങ്ങോട്ടുവാരിമർ അഞ്ചാംവയസ്സിൽ ഉണ്ണിയെ എഴുത്തിന് വെച്ചു. ആ വാരിയരുടേയും പിന്നെ ഒരു രണ്ടാളുടേയും അടുക്കലാണു ബാലപാഠങ്ങളെല്ലാം പഠിച്ചത്. നിലത്തെഴുത്ത്, കൂട്ടിവായന, കണക്കു്, അമരം, വാക്യം, ജ്യാവു്, സിദ്ധരൂപം, ഇതെല്ലാം പണ്ടത്തെ ബാലപാഠത്തിനുള്ള പതിവനുസരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. പിന്നെ ചേലൂർ കേരളവർമ്മ ഉണിത്തിരി എന്ന ഒരു വിദ്വാന്റെ കീഴിലാണു പഠിപ്പുണ്ടായത്. സംസ്കൃതത്തിൽ കറകളുഞ്ഞ വൃല്ലത്തിയും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ നല്ല പാണ്ഡിത്യമുണ്ടായിരുന്ന ഈ ഉണിത്തിരി ഉണ്ണിയെ പഠിപ്പിച്ചത് ഇല്ലത്തു വെച്ചിട്ടു തന്നെയായിരുന്നു. ജാതകാദേശം, പ്രശ്നമാർഗ്ഗം, ഹോര മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചതും ലീലാവതിയിലെ കണക്കുകളും, പഞ്ചബോധത്തിലേയും മറ്റും ക്രിമുകളും ചെയ്യാൻ ശീലിപ്പിച്ചതും ഈ ആചാര്യൻ തന്നെ ആയിരുന്നു. തന്റെ ഈ ഗുരുനാഥാനുഷ്ഠിച്ച് ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തിയും ബഹുമാനവും പിന്നെ പല സന്ദർഭത്തിലും പ്രകാശപ്പെട്ടു കാണുന്നുണ്ട്. ആകൂട്ടത്തിൽ “ചമൽക്കാരചിന്താമണി” എന്ന ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനാരംഭത്തിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്ന മംഗലം നോക്കുക:—

“ഗുരും കേരളവർമ്മാണമന്തന്നിധായ
പ്രസാദേന തന്ത്യാപ്തവിജ്ഞാനസിദ്ധിഃ
ചമൽക്കാരചിന്താമണിം നീലചണ്ഡഃ
സ്വധീശാണകാലേഖിതം സംവിധത്തേ.”

ഇതുപോലെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളായ “ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രസംബോധിനി” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റേയും, പ്രശ്നമാർഗ്ഗം വ്യാഖ്യാനത്തിന്റേയും മറ്റും ആരംഭത്തിൽ ഗുരുവായ ഉണിത്തിരിയെ പ്രത്യേകം സ്തുതിക്കുന്ന മംഗളശ്ലോകങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്.

1046 മകരം 22-ാം-നാ-യാണം ഉണ്ണിയുടെ ഉപനയനമുണ്ടായത്. 1047 എടവം 7-ാം- സമാവർത്തനവും കഴിഞ്ഞു. അതിന്നുശേഷം ഉപരി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള ശ്രമം തുടങ്ങി. ചിററലപ്പള്ളി അപ്പശാസ്ത്രികളുടെ അടുക്കൽ വ്യാകരണത്തിൽ സന്ധിരായംവരെ പഠിച്ചു. പിന്നെ

‘പുസ്തകാചാര്യവൽ ഭാദ്യഃ-
ബാഹ്യാശ്ചന്ദ്രസമ്പദ്’

എന്നീ പ്രാമാണികവചനമനുസരിച്ചു സ്വഗൃഹംവിട്ടു താമസിച്ചാലേ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന ബോധത്തോടുകൂടി 1051 ധനു 2-ാം തുല്യദിനത്തോടു കൂടി കിഴക്കേപ്പല്ലത്തു കണ്ടത്തുണ്ണിമുസ്സത് എന്ന ശൗരൻ മുസ്സതവർകളുടെ അടുക്കൽചെന്നു പഠിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം വലിയ വയ്യാകരണനും ഹൈന്ദവമായിരുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ അലങ്കാരം മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നല്ല നൈപുണ്യമുള്ള ഒരു മഹാവിദ്വാനുമായിരുന്നു. സാധാരണക്കാർക്കു നാലഞ്ചുകൊല്ലംകൊണ്ടുമാത്രം സാധിക്കാവുന്ന കൈമുദ്രീപാഠം ഇദ്ദേഹം രണ്ടുകൊല്ലംകൊണ്ടു തീർത്തു. അതിനുശേഷം വ്യാകരണത്തിൽ 'മനോരമ'മുതലായ ചില ഉപരിഗ്രന്ഥങ്ങൾകൂടി നോക്കുകയും, അലങ്കാരശാസ്ത്രവും, അഷ്ടാംഗഹൃദയവും പ്രത്യേകം പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസിദ്ധപണ്ഡിതനായ മണന്തല നീലകണ്ഠൻ മുസ്സതമുതൽക്കു പലരും അന്നവിടെ സബ്രഹ്മചാരികളായിരുന്നു. 1063-ൽ കണ്ടത്തുണ്ണി മുസ്സതിന്റെ ചരമഗതിക്കുശേഷം നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ ഗുരുകുലവാസം മതിയാക്കി സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരികയും ചെയ്തു. ഈ ഗുരുവിനെക്കുറിച്ചും ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തിക്കു ലക്ഷ്യമായി പല സൽകർമ്മങ്ങളും അക്കാലത്തു ഗുരുകുലത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. താഴെ കാണിച്ച ശ്ലോകം ഇദ്ദേഹം ആ ഗുരുവിനെ സ്മരിച്ചെഴുതിയതുമാണ്:—

“പ്രജ്ഞാഭവൈഭവമന്യഭണ്ഡമഥിതാ-
 നിശ്ശേഷശാസ്ത്രാഭ്യുദയഃ
 സാരാർത്ഥമാനമൃതം സ്വയം സുമധുരം
 സമ്പാദയൻ പാ യയൻ
 ശിഷ്യാൻ വത്സലതാരാൽ സുമനസ-
 സ്കന്ധൻ ബുധൻ, ഗീയതേ
 യഃ സർവ്വത്ര, നതോസ്തി തം ഗുരുവരം
 ശ്രീശങ്കരം സാദരം.”

പ്രഥമപരിത്രമം.

പൊതുജനസേവനമാണ് പ്രസ്തുത ചരിത്രനായകന്റെ ജീവിതാദർശമെന്ന് ആജീവാനന്തരം അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏതു പ്രവൃത്തി പിരശോധിച്ചാലും കാണാം. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു ഒന്നാമതായി വേണ്ടതു് ഇവിടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു കഴിയുന്നത്ര പ്രചാരം വരുത്തുകയാണെന്ന് ഇദ്ദേഹം ആദ്യംതന്നെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അതുപ്രകാരം 'വിജ്ഞാനചിന്താമണി' എന്ന പത്രത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്നാണ് ഒന്നാമതായുത്സാഹിച്ചതു്. 1062-ൽ തുല്യദിനത്തോടുതന്നെ കാലത്തുതന്നെ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ സഹൃദയശിരോമണിയായ വെള്ളാനശ്ശേരി വാസുണ്ണി മുസ്സത്

അവർകളോടു യോജിച്ച് അതിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ ഉത്സാഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തു ചിന്താമണി ‘സംസ്കൃതമയുഖ’മെന്നും ‘കേരളമയുഖമെ’ന്നും രണ്ടു മയുഖങ്ങളോടുകൂടിയാണു പ്രകാശിച്ചിരുന്നത്. രണ്ടു കൊല്ലത്തോളം അതു ഭംഗിയായി പ്രചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നശേഷം പെട്ടെന്നു മങ്ങുവാനിടവന്നു. അതിന്നു പ്രധാനകാരണം പ്രസ്തുത ചരിത്രനായകൻ തല്ക്കാലം അതിൽനിന്നു വിട്ടുനിന്നതുതന്നെയായിരുന്നു. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപ്രകാരം തനിക്കു ‘ഭാത്രിംശദ്വയാഗം’ പൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടതിനാൽ അതിന്നു കരാമുവുതുടങ്ങിയ ഒരു കൊല്ലത്തിലധികം കാലം ഈ പുണ്യപുരുഷൻ ഈശ്വരഭജനം മാത്രമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും ചെയ്തിരുന്നില്ല. അതുനിമിത്തമാണു ‘ചിന്താമണി’യും അന്നു മങ്ങിക്കിടന്നുപോയതു്. എന്നാൽ ലോകോപകാരപ്രദമായ പലതും പ്രവർത്തിക്കുവാൻവേണ്ടി ജനിച്ചിട്ടുള്ള തന്റെ ഭക്തനെ പരമകാരുണികനായ ചരമേശ്വരൻ അകാലമുത്സവിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാതിരിക്കുമോ? അങ്ങനെ ഒരിക്കലും വരികയില്ലെന്നു ചരിത്രനായകന്റെ ഭജനം പരബോധ്യംവരുത്തി.

“ബലീ പുരുഷകാരോ ഹി
ദൈവമപ്യതിവർത്തേ”

എന്നീ സമാധാനം ആസ്തിച്ചുബുദ്ധിയില്ലാത്തവർക്കും സ്വീകാര്യമായിരിക്കുമല്ലോ.

ഈ ആപന്നിവൃത്തിക്കുശേഷം വീണ്ടും ചിന്താമണി:സവനം ആരംഭിച്ചു. മറ്റൊരുഭിക്കിൽ കൊണ്ടുപോയി പത്രം അച്ചടിക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും ചിലവും അധികമാകയാൽ മേലിൽ അതുകൂടാതെ കഴിക്കണമെന്നു കരുതി 1067-ൽ പെരുമുടിയൂരിൽ സ്വന്തം സ്ഥലത്തുതന്നെ ‘വിജ്ഞാനചിന്താമണി’ എന്നൊരു അച്ചുകൂടം സ്ഥാപിച്ചു. ആദ്യകാലത്തവിടെയും മലയാളലിപിയിലാണു് പത്രം അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെങ്കിലും പിന്നീടു ഗുണദാക്ഷരത്തിലാക്കി. ഉത്തരഭാരതത്തിൽകൂടി പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചതുടങ്ങിയതിനാൽ ഒട്ടുവിലതു നാഗരാക്ഷരത്തിലാണു അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. ഇടയ്ക്കു പിന്നെയും രണ്ടു പ്രാവശ്യം മുടങ്ങിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ പ്രതിമാസപത്രം 29 സംവത്സരത്തോളം പ്രചരിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഈ പ്രഥമപ്രയത്നം സംസ്കൃതഭാഷാഭിരുചിക്കു പലവിധത്തിലും സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതെ കഴിയില്ല.

പിന്നത്തെ പരിശ്രമങ്ങൾ

സ്വഗൃഹത്തിൽ സ്ഥിരമേഖല വന്നിരിപ്പു് യതുതൽക്കുതന്നെ പലതും ശിഷ്യന്മാരായിവന്നുപോന്നു. ജാതിമതഭേദമൂലംതെ ഈ വിശാലഹൃദയൻ എല്ലാവരേയും ഒരുപോലെ വാഗ്വിച്ചിരുന്നുതു് അക്കാലത്തു ‘ജലപി

ശാമുകാരായ പലരേയും അസ്വസ്ഥരാക്കിയിരുന്നു. പക്ഷെ അതൊന്നും ഇദ്ദേഹം വകവെച്ചില്ല വിദ്യാത്മികളധികമായതോടുകൂടി സൗകര്യത്തിന്നു 'സാരസ്വതോദ്യോതിനി' എന്നപേരിൽ ഒരു പാഠശാലയെന്നെ അവിടെ ഏറ്റെടുത്തി. വ്യാകരണം, വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം മുതലായതെല്ലാം സ്വന്തമായി പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പാഠശാലയിൽ താണതരങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കുവാൻ വേറെ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ നിയമിക്കുകയും, ഉയർന്നതരങ്ങളിൽ താൻതന്നെ പഠിപ്പിക്കുകയുമാണ് ആദ്യം ചെയ്തിരുന്നത്. 1063-ൽ ചുരുങ്ങിയനിലയിൽ ആരംഭിച്ച ഈ പാഠശാല 1911-ജൂൺ 3-ാംനാൾ ഒരു കോളേജായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും, അവിടെ വിദ്യാൻ ശിരോമണി എന്നീ പരീക്ഷകൾക്കു പഠിക്കുവാനുള്ള എല്ലാ ഏർപ്പാടുകളും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇന്നും അതു കേരളത്തിൽ മറ്റു സംസ്കൃതപാഠശാലകൾക്കൊരു മാതൃകയായിത്തന്നെ ശോഭിക്കുന്നതുണ്ട്.

പരമം, അച്ചുക്കുടം, പാഠശാല ഈ ഏർപ്പാടുകൾക്കു പുറമെ, താൻ ചികിത്സിക്കുന്ന രോഗികളുടെ സൗകര്യത്തിന്നു 1077-ൽ ചിന്താമണി വൈദ്യശാലയും, കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കുവാൻ കഷ്കചിന്താമണി എന്നൊരു പരസ്പരസഹായസംഘവും, ചിന്താമണി എന്ന പേരോടുകൂടി ഒരു ബാങ്കും ഇദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തി. ഇതിനിടക്ക് ഒരു നെയ്ത്തുശാലയും കുറച്ചു കാലം നടത്തി നോക്കിയിരുന്നു. കാലക്രമേണ ഓരോ സംഗതിവശാൽ ഇതിൽ ചിലതൊക്കെ നിറുത്തേണ്ടിവന്നു. വൈദ്യശാല തന്റെ പ്രധാന സഹായിയായിരുന്ന അച്ചുതത്തു രാമൻമുസ്സതവർകളുടെ മരണംവരെ ഒരു വിധം നടത്തിക്കൊണ്ടുപോന്നിരുന്നു. ഈ പറഞ്ഞ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പരസ്പരസഹായസംഘം മാത്രം ഇപ്പോഴും നിലനിന്നു വരുന്നുണ്ട്.

ചരിചിതന്മാർ

ഇതിനിടയ്ക്കു പല വിധത്തിലും പ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്ന പ്രസ്തുത ചരിത്രനായകന്റെ ചരിചിതന്മാരുടെ സംഖ്യ പേരെണ്ണി പറയുവാൻ ആർക്കും സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ മഹാനെ അറിയാത്തവരായി മലയാളക്കരയിലാരുമുണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നല്ല, പ്രത്യേകം പ്രീതിബഹുമാനങ്ങളോടുകൂടി ആദരിക്കാത്തവരും വളരെ ചുരുക്കമായിരിക്കും. പള്ളിപ്പറത്തുവെച്ചു തീർപ്പെടുത്തുപോയ വിദ്യാൻ മാനവിക്രമ ഏട്ടൻതമ്പുരാനെന്ന സാമൂതിരിപ്പാടുതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കഥാനായകനെ വലക്കെയായിട്ടാണ് ആജീവനാന്തം കരുതിയിരുന്നത്. മഹാവിദ്യാനായ ആ സാമൂതിരിപ്പാടുതമ്പുരാൻ കറേക്കാലത്തോളം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന സഹൃദയസമാഗമം എന്ന വിദ്യാൽസ്സഭസ്സിന്റേയും, അവിടത്തെ അനേകം സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങളുടേയും ജീവൻ മുഴുവനും പ്രസ്തുതചരിത്രനായകനായിരുന്നു. ആ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സി

ലേക്കും നമ്പി അവർകൾക്കും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം ആത്മാവിനും ശരീരത്തിനുമെന്നപോലെ അത്ര ദൃഢമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഒട്ടും അതിശയോക്തിയാകുന്നതല്ല.

പുറമെയുള്ള പരിചിതന്മാരിൽ ബറോഡാമഹാരാജാവ്, തിരുവിതാംകൂറിലെ മഹാരാജാക്കന്മാരായ വിശാഖംതിരുനാൾ രമ്പുരാൻ, ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ തമ്പുരാൻ, ഇപ്പോൾ രാജ്യം ഭരിച്ചുവരുന്ന ചിത്രതിരുനാൾ തമ്പുരാൻ, കൊച്ചിയിലെ വാഴ്ത്തൊഴി വലിയതമ്പുരാൻ മുതൽക്കുള്ള തമ്പുരാക്കന്മാർ മുതലായി പലരേയും രാജാക്കന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം പറയാവുന്നതാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിലാണെങ്കിൽ ഫൈക്കോട്ട് ജഡ്ജിമാർ മുതൽക്കുള്ള എല്ലാത്തരക്കാരും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിചിതന്മാരും താല്പര്യക്കാരായിരുന്നു. പ്രസിദ്ധവിദ്വാനായിരുന്ന കൂട്ടപ്പൂർ റാസുദേവൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, കണ്ണൂരിൽ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, കയ്യൂർക്കുളം രാമവായ്പർ മുതൽക്കുള്ള ഇവരെ ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മഹാപണ്ഡിതന്മാരെല്ലാം ഈ മഹാന്റെ മിത്രങ്ങളായിരുന്നു. പൊതുജന നേതാക്കന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ മദനമോഹനമുഖ്യ സർ. സി. ശങ്കരൻനായർ ഇങ്ങനെ തുടങ്ങി പലരും നമ്മുടെ സൂര്യപുരുഷന്റെ സ്നേഹിതകോട്ടിയിലുൾപ്പെടും. കേരളത്തിലും പരദേശങ്ങളിലുമായി ഉയർന്ന നിലയിലുള്ള ഇത്രയധികം പരിചിതന്മാരേയും സ്നേഹിതന്മാരേയും സമ്പാദിച്ച മറ്റൊരു മലയാളിയും ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു തീർച്ചയായും പറയാം.

ലോകപരിചയം

പഴയ സംസ്കൃതപണ്ഡിതന്മാർ പ്രായേണ പുറത്തിറങ്ങാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവരായിരിക്കും. ആ ‘കുചമണ്ഡുകസമ്പ്രദായം’ ഈ പ്രശസ്ത പണ്ഡിതനെ തീണ്ടുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ല. ചികിത്സാവശ്യത്തിനും, ജ്യോതിഷകാര്യങ്ങൾക്കുമായി ഇദ്ദേഹം അനവധി സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ കേരളത്തിലെ ചില മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കൊല്ലത്തോളം ചില നിശ്ചിതകാലങ്ങളിൽ പോയി ദർശനം കഴിക്കുകയും പതിവായിരുന്നു. ദക്ഷിണവണ്ഡത്തിൽ ചിദംബരം, ശ്രീരംഗം, രാമേശ്വരം മുതലായി ഇദ്ദേഹം ദർശനം കഴിക്കാത്തതായ ക്ഷേത്രങ്ങളോ, സ്നാനം ചെയ്യാത്ത തീർത്ഥങ്ങളോ വല്ലതുമുണ്ടോ എന്നു തന്നെ സംശയമാണ്. അതിനു പുറമെ, ഉത്തരഭാരതത്തിൽ സഞ്ചരിച്ച കാശി, പ്രയാഗ മുതലായ പല പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിലും ഈ പുണ്യശാലി സ്നാനം, ദേവദർശനം മുതലായതു കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈവക സഞ്ചാരംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കാവുന്ന സുകൃതവും സമ്പാദിക്കാവുന്ന ലോകപരിചയവും ഇദ്ദേഹത്തിനു തികച്ചുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ.

പ്രസംഗപാടവം

എത്രതന്നെ പാണ്ഡിത്യമുള്ളവർക്കും ഒരു സദസ്സിലെഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുമ്പോൾ അല്പമെങ്കിലും സങ്കോചമില്ലാതിരിക്കുന്നത് വളരെ അപൂർവ്വമാണല്ലോ. പുന്നശ്ശേരി നമ്പി അവർകൾക്കുമൊരും അതൊരിക്കലും ബാധിച്ചിട്ടില്ല. ഏതു സദസ്സായാലും, ഏതു കൊലകൊമ്പനാരുണ്ടായിരുന്നാലും, തനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു മുഴുവനും യാതൊരു സഭാകമ്പവും കൂടാതെ ഉച്ചത്തിലും, ഉച്ചാരണശുദ്ധിയോടു കൂടിയും ഏതു നേരമെങ്കിലും പ്രസംഗിക്കുവാൻ ഈ അപാരപണ്ഡിതൻ ഒരു തൈരുക്കുറുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മലയാളത്തിലൊ, സംസ്കൃതത്തിലൊ സാരഗദ്യവും നമുജപാവുമായ ഒരു പ്രസംഗം കേൾക്കണമെങ്കിൽ നമ്പി അവർകൾ തന്നെ പ്രസംഗിക്കണം. ആദ്യകാലത്ത് ഇദ്ദേഹം മതസംബന്ധമായി ധാരാളം പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ അതിൽ രസം കുറഞ്ഞു. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്ന സഭകൾ, വൈദ്യസമാജങ്ങൾ, ഭാഷാപരിഷ്കരണസഭകൾ ഈ വകയിലും, തൃപ്പൂണിത്തുറ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൊല്ലത്തോടും കൂടി വിഭവത്വസദസ്സുകളിലും മറ്റും പുന്നശ്ശേരിനമ്പി അവർകളുടെ പ്രസംഗമുണ്ടാകുന്നതു ആ വകയ്ക്കല്ലാം പ്രത്യേക യോഗ്യതയായിട്ടാണ് ഗണിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നത്. ഈ കൂട്ടത്തിൽ കോട്ടയത്തുവെച്ചു കൂടിയ കവിസമാജത്തിന്റെ പ്രഥമസമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചു ചെയ്ത സംസ്കൃതപ്രസംഗം കേട്ടപ്പോൾ അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരെല്ലാം അത്ഭുതപ്പെട്ടുകതന്നെ ചെയ്തു. പരേതനായ മഹാകവി ചങ്ങനാശ്ശേരി രവിവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകൾ അന്നു പ്രശംസിച്ചു ചെയ്തിയതാണ് ഈ ശ്ലോകം:—

“രണ്ടായിരം രസന കണ്ഠതലത്തിലുള്ള
തണ്ടാർഭുരാക്ഷരന്റെ തല്പമതാം ഫണിക്കും
ഉണ്ടാകയില്ലിതു കണക്കു സദസ്സരൊക്കെ-
ക്കൊണ്ടാടുമാറൊരു നിരർദ്ദവാഗ്ഗിലാസം.”

ആധുനികഭാഷാകവികളിൽ അതിപ്രസിദ്ധനായ വെണ്മണി മഹാൻതമ്പുരിപ്പാടും, അതുപോലെ അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരെല്ലാവരും നമ്പി അവർകളുടെ അന്നത്തെ പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ശ്ലാഘിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ

എന്തെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തെപ്പറ്റി മുൻകൂട്ടി ആലോചിച്ചു പഠിച്ചു ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുവാൻ പലർക്കും സാധിച്ചു എന്നുവരാം. ആവക പ്രസംഗത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ചില ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റിയോ, അല്ലങ്കിൽ വേറെ വല്ല വിഷയത്തെക്കുറിച്ചോ വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്നതാണെങ്കിൽ, മുൻ

കൂട്ടി പഠിച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്നവരുടെ ചെമ്പു പുറത്താകും. പുനശ്ശേരിനമ്പി അവർകൾക്ക് ആ ഒരു ബാധ വരുവാനേ സംഗതിയില്ല. പ്രസംഗത്തിൽ നിരർത്ഥമായ വാഗ്വിലാസം പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ വാദപ്രതിവാദവിഷയത്തിൽ അപ്രതിഫലമായ പ്രതിഭാവിശേഷവും പ്രസരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സ്വപക്ഷസ്ഥാപനസംരംഭത്തിൽ പ്രതിയോഗിയെ ആക്ഷേപിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്ന ഭൂഷിച്ച സമ്പ്രദായം സംസ്കൃത വിഭാഗക്കാരുടെ ഇടയിലെന്നല്ല, ഇന്നത്തെ പത്രലേഖകന്മാരിൽ തന്നെ പലപ്പോഴും കണ്ടുവരുന്നതാണ്ല്ല. ആവകദോഷങ്ങൾ അശേഷം ബാധിക്കാത്ത അധ്വൈനായിരുന്ന ഒരു വിഭാഗമായിരുന്നു ഈ മഹാനൈതകൃതി ഈ ഘട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

ഉപന്യാസങ്ങൾ.

പത്രാധിപരുടെ നിലയിലും അല്ലാതെയും ഈ പണ്ഡിതകേസരിചിന്താമണിയിലെഴുതിയിട്ടുള്ള ലേഖനങ്ങളുടെ ശരിയായ ഒരു കണക്കെടുപ്പുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൂടാതെ സാഹസ്യം, മിത്രശേഷി, മത്ഭൂതഭാഷിണി മുതലായ സംസ്കൃതപത്രങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കു ചില ലേഖനങ്ങളും ഇദ്ദേഹം എഴുതിയിരുന്നു. പ്രാചീന ഗദ്യരീതിയെ കണ്ണടച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ട് തന്റെ പ്രശസ്തമായ ഒരു പ്രത്യേകരീതിയാണ് ഇവക ഉപന്യാസങ്ങളിലെല്ലാം സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നത്. സർവാഭരണീയമായ ആ ഒരു രീതി സാധാരണക്കാർക്ക് അനുകരിക്കുവാനാലുവുമാണ്.

സംസ്കൃതത്തിലെപ്പോലെതന്നെ മലയാളത്തിലും ഈ മഹാൻ അനേകം ഉപന്യാസങ്ങളെഴുതുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സാരഭാഷാധിനി, മംഗളോദയം, രസികരഞ്ജനി, ധന്വന്തരിയുവക മാസികകളിലാണ് ആവകയധികവും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഭർപ്പദമായി മനോരമ മുതലായ വർത്തമാനപത്രങ്ങൾക്കും ലേഖനമെഴുതിയിരുന്നു. ഈ ലേഖനങ്ങളെല്ലാം—പ്രത്യേകിച്ചു സംസ്കൃതത്തിലുള്ള ലേഖനങ്ങൾ—സമ്പാദിച്ചു പുസ്തകമാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു വിദ്യാത്മികർക്കു വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.

(തുടരും)

ചായകുടിക്കാർ—അന്നം ഇന്നം

(സി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ പോറ്റി. എം. എ.)

ഇംഗ്ലണ്ടിലും സ്കോട്ട്‌ലൻഡിലും വെനിസ്സിലും ഉള്ള ആളുകൾ ഒരു കൊല്ലം കടിച്ചുനീക്കുന്ന ചായക്കുടിയായ കൂട്ടിച്ചേർത്താൽ ബ്രിട്ടീഷ് പടക്കപ്പൽസമൂഹം റിപ്പത്തത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു വലിയജലാശയം ഉണ്ടാക്കാമെന്നു ആരോ പറഞ്ഞതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ വർത്തമാനം അതിരുകവിഞ്ഞ ഒരു

അതിശയോക്തിയായിരിക്കാം. ഏതായാലും ബ്രിട്ടീഷ് ഭൂമിപങ്ങളിൽ കടിക്കുന്ന ചായയുടെ അളവു സാമാന്യമൊന്നുമല്ലെന്ന് പറയുന്നതിൽ ഒരു തെറ്റും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. തേയിലയിന്മേൽ ചുമത്തിയിരുന്ന ചെറിയ തീരുവ 1929-ാംമാണ്ടു് 21: വിൻസ്റ്റൻ ചർച്ചിൽ നിർത്തൽ ചെയ്തയാൽ ബ്രിട്ടീഷു് ഖജനാവിനണ്ടായിട്ടുള്ള നഷ്ടം ആണ്ടിനാൽ അറുപതുലക്ഷം പവനാണെന്ന് അറിയുമ്പോൾ അവിടെ ചെലവാകുന്ന ചായയുടെ അളവു് ഏതാണ്ടൊന്നു ഉയർന്നിരിക്കാം.

ഇംഗ്ലണ്ടിലേ ചായകുടിയന്മാരായ വലിയ ആളുകളുടെ ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കാൻ വിചാരിക്കുന്ന ഒരുവൻ എവിടം മുതലാണു തുടങ്ങേണ്ടതു് എന്ന് അറിയാതെ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ 1660 സെപ്റ്റംബർ 23 ഇംഗ്ലണ്ടിലേ ചായകുടിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട തീയതിയാണെന്ന്, ഏതായാലും തീരുമാനിക്കാം. പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട പെപ്പിസ്റ്റിന്റെ ഡയറിയിൽ ആ ദിവസം അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “ഞാൻ ഒരു കപ്പ്ചായ (ചീനദേശത്തെ ഒരു പാനീയം) കൊണ്ടുവരാൻ ആളയച്ചു. ഞാൻ അതിനുമുമ്പ് അതു കടിച്ചിട്ടില്ല. അന്നുമുതൽ അതു മുമ്പോട്ടുപോയും, നിന്നും, ചിൻവാങ്ങിയും, ചിന്നേയും മുമ്പോട്ടുകടന്നും, ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് കാഷ് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട പാനീയമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു; ചായയോടുള്ള ഭക്തി ഓരോ ബ്രിട്ടീഷുകാരന്റെയും രക്തത്തോടുചേർന്നു സ്വാഭാവികമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനു പലതും തൃജിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ അയാളുടെ ആ പതിവുചായകുടി ഉപേക്ഷിക്കാൻ പറഞ്ഞാൽ—അയാളുടെ ത്യാഗം അവിടെക്കഴിഞ്ഞു.”

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ചായകുടിക്കാരെക്കുറിച്ചു പറയാൻ ഭാവിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ആ ശാശ്വതയശസ്വിയായ ഡാക്ടർ ജാൺ സെൻറപേർ ഓർമ്മയിൽ വരാതിരിക്കയില്ല. “ഒരു ഉറച്ച, നാണംകെട്ട ചായകുടിയനാണു ഞാൻ. ആ ഹൃദയാവർജ്ജകമായ ഇലയുടെ കഷായം മാത്രമാണ് വളരെ നാളായി ഞാൻ ഭക്ഷണത്തോടുകൂടി കുടിക്കാറുള്ളതു്. എന്റെ ചായക്കുറെൽ മൂടാറിയിട്ടുള്ള സമയഗ്ലി. എന്റെ സായാഹ്നവിനോദം ആരഭിക്കുക ചായകുടിയോടെയാണു്; എനിക്കു പാതിരായ്ക്കു മനസ്സുപാസ്സം പഭിക്കുന്നതും ചായകുടിയോടെയാണു്; ഞാൻ പ്രഭാതത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതും ചായമായുയിട്ടാണു്.” എന്നാണു് അദ്ദേഹം തന്നത്താൻ വിവരിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെയുള്ള ആഹ്ലാദകരങ്ങളായ അനേകം കഥകൾ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദാസമുപാരിയും ജീവചരിത്രകാരനും ആയിരുന്ന ബാസ്വത് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഡാക്ടർ ജാൺ സെൻറ ചായകുടിച്ചുള്ള ആസക്തിയെക്കുറിച്ചു മറെറാരു പ്രാമാണികൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“ഡാക്ടർ ജാൺസന്റെ ജീവിതത്തിലെ കാര്യവും, കാളനും, ഐരിഷ് കാളനും, ഫുൾസ്റ്റാപ്പും—ഈ വിരാമങ്ങളെല്ലാം ചായകുടിയത്രെ. ലണ്ടനിൽ ലാകട്ടെ, സ്കീതെമിലാകട്ടെ, ബാസ്കലാമാരുമിരിക്കട്ടെ. മി.സിസ്റ്റർ ത്രേൽ സുമാരുമിരിക്കട്ടെ, അദ്ദേഹത്തെ ചായകുടിച്ചുകൊണ്ടാണു നാംകാണുക. എണ്ണിക്കുന്നതിന് ഒരു മണിക്കൂറോ മറെറാ മുമ്പേ അദ്ദേഹം തന്റെ നിദ്ദോഷമായ ചായകുടിയടങ്ങും; ഉച്ചതിരിഞ്ഞു വളരെയാകുന്നതുവരെ അതു തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും; പിന്നെ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുന്നതുവരെ കിട്ടുന്നിടത്തോളവും ഭരതരക്ഷിപ്പും കൊടുക്കുന്നിടത്തോളവും കപ്പുകൾ കുടിക്കും. അദ്ദേഹം ഒർല്ലുമായി തന്റെ സ്വന്തം ഗൃഹത്തിൽ താമസിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ പറക്കണക്കിനാണു ചായ കുടിച്ചുതീർന്നതു്.”

ഒരുദിവസം രാത്രി മി. റിച്ചാർഡ് കംബർലണ്ടിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ വെച്ച്, ഡാക്ടർ ജാൺസൻ പതിനൊന്നുകുപ്പു ചായകുടിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്നു സർ ജോഷ്വാറയിനാൾഡ്സ് അദ്ദേഹത്തിനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. അതു തന്നെ ആക്ഷേപിച്ചതാണെന്നു തോന്നി ജാൺസനു ദേഷ്യം വന്നു “സർ, അങ്ങനെയൊക്കെ വയിൽ കുടിച്ചു എന്നു ഞാൻ എണ്ണിയില്ലല്ലോ. പിന്നെ ഞാൻ എത്ര കുപ്പു ചായ കുടിച്ചുവെന്നു അങ്ങനെയൊക്കെ എണ്ണിയതെന്തിനാണു്?” എന്നു അതിനു മറുപടി പറഞ്ഞു. ഉത്തരക്കുണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു സ്വതന്ത്രയുള്ള വിനോദശീലം ആവിർഭവിച്ചു. അദ്ദേഹം ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. “സർ നിങ്ങൾ എന്നെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ഈ ഗൃഹണിയെ ഞാൻ പിന്നീടു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കയില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ പന്ത്രണ്ടു കുപ്പു തികച്ചില്ലെന്നു നിങ്ങൾ എന്നെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് പന്ത്രണ്ടു തികയുന്നമെന്നു മിസിസ്സ് കംബർലണ്ടിനോടു് അപേക്ഷിക്കാതിരിക്കാൻ ഇനി എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല.”

ഇരുപത്തിയഞ്ചു കുപ്പു ചായ ഒരേ ഇരുപ്പിൽ ഇരുന്നു താൻ ‘മിഴുങ്ങി’ എന്ന് അദ്ദേഹം സ്വയം സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയത്രെ.

ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യലോകത്തിൽ ചെന്നു സുപ്രസിദ്ധനായ കൗപ്പറോക്കറിച്ച് ഇനി പറയാം. അദ്ദേഹത്തിനു് “ടീബിൾ പോയറ്ററു്” (ചായമേശക്കവി) എന്ന പേരു വിശ്രുതമത്രെ.

“ഒട്ടുമേലമരിയാൽ മയക്കം ചേർന്നതുള്ളിൽ
പുഷ്പമായാറ്റാദത്തെ നൽകുന്ന ചായാമൃതം.”

എന്നാണു് അദ്ദേഹം ചായയെക്കുറിച്ചു വർണ്ണിക്കുന്നതു്. “Cups that Cheer but not inebriate” എന്നുള്ള ആ വരി ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിൽ അനശ്വരതപം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതത്രെ. സിറസ് നിസ്സിത്തിനു് ഏറ്റവും ഭയവും ഏറ്റവും വിശ്വാസ്യതയും തികഞ്ഞ ഒരു സഖാചാരിയെന്നു ചായ. അദ്ദേഹത്തിനു് മനസ്സിടിച്ച് ഉണ്ടാകാറുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചായ

അദ്ദേഹത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ആശ്വാസവും ഉല്ലാസവും നൽകി. ഗ്ലാനിയോട് എതിർക്കുന്നതിനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുധങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു കത്തുന്ന തീയും,

സഹസ്ര ചായ തന്റെ സന്ദേശമതും ചൊല്ലി
സമുദ്ര സന്നദ്ധമായപ്പിൻ മീതേ വാഴും
കെററലും ആയിരുന്നു.

ഇതുപോലെതന്നെ, ഫാസ്റ്റിറും, ചാറത്ത് ലാബും, ഡികപൻസി യും എല്ലാം വലിയ ചായകുടിമന്മാരായിരുന്നു. കോററിഡ്ജിനോട്, അദ്ദേഹം ദിവസം എത്ര കപ്പ് ചായ കുടിക്കുമെന്ന് ഒരാൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിനു മറുപടി പറഞ്ഞത്. “കപ്പൊ, ഞാൻ കപ്പകളായിട്ടല്ല കണക്കു കൂട്ടുക! മൊത്ത കളായിട്ടാണ്” എന്നായിരുന്നു.

പാർലിമെന്റിന്റെ നിശായോഗങ്ങളിൽ പാൽമെഴ്സ്റ്റൻ ഗ്ലാസ് പാൽ കണക്കായിട്ട് ചായ കുടിച്ചിരുന്നു. പാർലിമെന്റും വെള്ളപ്പാൽ കാലത്തു 4 മണിക്കും ഇടയ്ക്കും മറ്റേതൊരു പാർലിമെന്റുസാമാജികൻ കുടിക്കുന്നതിലും അധികം ചായ തൻ കഴിക്കാറുണ്ട് എന്നുള്ളതു പ്രധാനമന്ത്രി ഗ്ലാഡ്സ്റ്റന്റെ വിനീതമായ ഒരു ആത്മപ്രശംസ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രാതലിനോടുകൂടി ചായകുടി തുടങ്ങും. എന്തു ജോലി ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഞ്ചുമണിച്ചായക്ക് മുടക്കം ഒരിക്കലും വരുന്നതല്ല. സമയമുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഡൗണിങ്ങ് സ്ട്രീറ്റിലേക്ക് പോയി അവിടെ ഇരുന്നു തന്റെ ചായ പതുക്കെപ്പതുക്കെ കുടിക്കും. നിമിഷംപോലും ഇളവില്ലാത്ത ജോലിത്തിട്ടക്കുമുണ്ടെങ്കിൽ സ്പീക്കറിന്റെ പീഠത്തിന്നു പിന്നിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ പോയിരുന്നു കുടിക്കും. രാത്രി ഡിന്നർ കഴിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹത്തിനു ചായകുടിക്കാതെ വയ്യ. ഉറങ്ങാൻ പോകുന്നതിനു മുമ്പിലും അദ്ദേഹം ചായ കുടിച്ചിരുന്നു.

ഈ “ചീനത്തേ അപ്പാരസ്സി”നോടു കാർലൈയിനിനും അടക്കിയാൽ അടങ്ങാത്ത ആവേശമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. മനുഷ്യസുഖത്തിനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ രസായനയോഗം ഇതാ ഇതാണ്.

“തന്റെ സ്വന്തമായ ഒരു മുറി; വായിക്കാനൊരു പുസ്തകം; ക്ഷാളനകാഴ്ചകൾക്കു വെള്ളം; കുടിക്കാൻ ചായ;—പുരുഷനാണെങ്കിൽ പുകവലിക്കാൻ പുകയിലയും.”

ഡിൻസ്റ്റൻചീയ്ക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സായുധനായയോടുള്ള അഭിനിവേശം എത്രയാണെന്നു മതിക്കാൻ, ഭക്ഷണക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം അതേ ഓർമ്മിക്കാറുള്ള എന്നവസ്തുത മതിയാകും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമകാലീനനായ ഒരാൾ പറയുന്നതുകാണുക:—

പ്രഭാതവർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾ പതിവിലധികം രസപ്രദങ്ങളായിരുന്നാൽ അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രാതലായ ആ ഒറ്റ മൊട്ടു തിന്നാൻ മറന്നു പോ

കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുത്താഴ് വായനമുറിയിൽ വെച്ചു മിക്കവാറും അ നഭിജ്ഞാതമായി കഴിക്കും. സാധാരണഡിന്നവും ആചാരാനുസാരിയായ ഡിന്നവും എല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന് വലിയ ഉപദ്രവകരങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ചായ, ചായയത്രെ? അത് അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും മറന്നില്ല; അത് അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും മാറിവെച്ചില്ല; അതു ഒരിക്കലും മടക്കിയിട്ടില്ല; അത് എല്ലായ്ക്കൊ ളും അദ്ദേഹത്തിന് ധാരാളം ഭേദങ്ങളും ഉണ്ടു്. 1874-ൽ റഷ്യയിൽ സ ബുരിഷ്ക അദ്ദേഹത്തിന് ഏറ്റവും പ്രിയമായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ തീവ ണ്ടി നിഷ്കന്നിടത്തൊക്കെ നല്ല ചുട്ടചായ കിട്ടിയിരുന്നു. തീവണ്ടി വളരെ ദി ക്ഷിതനിന്നുമിരുന്നു; വളരെ കാപ്പ് ചായയും കിട്ടിയിരുന്നു; അങ്ങനെ മണ്ണി ശ്ശൂകൾ ഉല്ലാസഭരിതമായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. റഷ്യൻജീവിതത്തിൽ ചാ യ സർവ്വപ്രധാനമായിരുന്നു എന്നതിനേക്കുറിച്ച് വിശ്വാസയോഗ്യമായ ഒരു കഥയുണ്ട്. അവിടത്തെ തടവിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ട ഒരു അഭിജ്ഞാത പഠത്തി രിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. “സോവിയറ്റു ഗവണ്മെണ്ടുവക ഔദ്യോഗിക യങ്ങളിൽ വെള്ളം വളരെ കുറവായിട്ടെ ഉള്ളു എങ്കിലും ചായയുടെ പ്രളയ ഡാണ്. അതുകൊണ്ടു ഞാനും കൂട്ടുതടവുകാരും ചായയാണു ക്ഷാളനകൃത്യ ണ്ങൾക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്”

ലൂക്കാസ് ‘സമാധാനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഭാജനം’ എന്നു ചായ യെ വർണ്ണിക്കുന്നു. 1918-ൽ ഒരു ബ്രിട്ടീഷു പത്രാധിപർ ഇങ്ങനെ എഴു തിയിരിക്കുന്നു.

“തമ്മിൽ പിണങ്ങിപ്പിരിയുമായിരുന്ന അനേകം പരസ്പരബന്ധങ്ങളെ രഞ്ജിപ്പിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു സർവാഭിരുചികമായ ചായ ഒന്നാ യിരുന്നു. മുങ്ങി കപ്പലുകൾ താഴ്ന്നു; പഥിരക്ഷാവിഷയം; വെടിസ്സായ നക്കാരും; യുദ്ധമന്ത്രിസഭായോഗം; ഇതെല്ലാം ദിവസത്തോറും ഉച്ചതിരി ണ്തു് കുറേനേരത്തേയ്ക്കു് മുടങ്ങാതെ നിർത്തിവയ്ക്കുകയും അപ്പോൾ കറുത്ത ചായപ്പാത്രം കണിശത്തിന് പ്രത്യക്ഷമാകയും ചെയ്തു.”

ചായയ്ക്കു് മറ്റുള്ളതു തുല്യമെന്നതിന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ള പ്രശ്നം വേറെ. ചായയ്ക്കു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രിയം വളിച്ചുവരുക്കു ന്നതാണ്. അതിന്നു പാശ്ചാത്യപൗരസ്ത്യപ്രഭേദമില്ല. ചായ സൈന്യഹാർട്ടയാ മവും ഉന്മേഷജനകവും ആണെന്ന് ഒരു സമത്വമായ ഭേദമകൻ രേഖപ്പെ ട്തിയിട്ടുള്ള അഭിപ്രായത്തെ അനേകമനേകം ആളുകൾ പിൻതാങ്ങുമെ ന്നുള്ളതു് പക്ഷാന്തരഭേദിതമായ ഒരു വസ്തുതയാകുന്നു.

[ഇൻഡ്യൻ റിവ്യൂ]

II.

ചൈനയിലും ജപ്പാനിലും മറ്റും ചായകുടി സർവ്വസാധാരണമാണെന്നാണു കേട്ടിട്ടുള്ളതു്. പഞ്ചസാരയായ പാലൊന്നും ചേർക്കാത്തതന്നെ

ചായക്കുപ്പായം ആണുപോലും അമ്പർ കഴിക്കാൻ. ജപ്പാനിൽ അത് അതിഥി സൽക്കാരത്തിലും മറ്റും ഒരു വിശുദ്ധകർമ്മംകൂടിയാണ്. ഇൻഡ്യയിലാകട്ടെ ചായക്കുപ്പിപ്പോലെ ചായകുടിയും ഒന്നിങ്ങനെ വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതായി കാണുന്നു. ഇത് എഴുതുന്ന ആൾ നാട്ടിൻപുറമായ സ്വദേശത്തു പാർത്തിരുന്ന ചെറുപ്പകാലത്തു ചായയെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടേ ഇല്ല. അന്നത്തെ പുതിയ പരിഷ്കാരികളിൽ ചിലർ കാപ്പി എന്നൊരു സാധനം കുടിച്ചിരുന്നു എന്നു കേട്ടിരുന്നു. ജീരകവെള്ളം, കഞ്ഞി, തനിപ്പാൽ, ഗോമുദ്രവ ഇട്ടു കാച്ചിയ പാൽ ഇവയായിരുന്നു അന്നു ജനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു വന്ന പാനീയങ്ങൾ. പാനകവും ചിലർ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ലേഖകൻ തിരുവനന്തപുരത്തു കാളേജിൽ പഠിക്കാൻ ചെന്നതിനുശേഷമാണു കാപ്പിയുടെ രുചി ആദ്യമായി അറിഞ്ഞത്. ചായയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞത് പിന്നീടാണ്. അന്നു സുലഭമായി ഉണ്ടായിരുന്നതു് 'കാപ്പിക്കടകൾ' ആയിരുന്നു. അതും നഗരങ്ങളിൽ. തെക്കെ ഇൻഡ്യയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും ബ്രാഹ്മണരുടെകൂട്ടത്തിൽ കാപ്പികുടിയന്മാരാണ് അധികവും എന്നു തോന്നുന്നു. കാഫിഹോട്ടുകളാണ് അവരുടെ വക അധികവും കാണാറുള്ളതു്. എങ്കിലും ആ ഹോട്ടുകളിൽ ചായയും കൊക്കോയും 'ഓവലും' കൈക്കൊള്ളാതില്ല. കൊക്കോയും 'ഓവലിനും' ഒന്നും കാപ്പിയേയും ചായയേയും പുറന്തള്ളാൻ ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കാപ്പിയും ചായയും പ്രത്യേകിച്ചു ചായ വിഷമാണെന്നു പറഞ്ഞു ഭയപ്പെടുത്തലും മറ്റതുമെങ്കിലും നിർദ്ദോഷങ്ങളെന്നല്ല ഗുണപ്രദങ്ങളായ ആഹാരസാധനങ്ങളാണെന്നുള്ള പ്രേരണയും ഒന്നും പരക്കെ സ്ഥാപമായിട്ടില്ല.

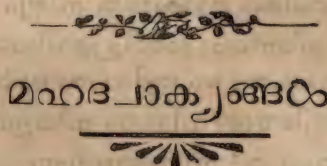
കാപ്പിയുടെ പ്രചാരം നിലയ്ക്കു നിൽക്കുമ്പോ പുറകോട്ടു പോയിത്തുടങ്ങുകയോ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നാണ് തോന്നുന്നതു്. ചായകുടിയുടെ പ്രചാരവർദ്ധന അതുതകരമാണ്. അതിനാലുണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി പലതും ലോകപ്രശസ്തരായ പലരും തന്നെ പലപ്പോഴും പ്രതിപാദിക്കയും ചെയ്തു പോരുന്നുണ്ട്. അതിനൊന്നിനും ചായയുടെ മുന്യാട്ടുള്ളഗതിയെ തടയാൻ കഴിയുന്നില്ല. നഗരങ്ങളും പട്ടണങ്ങളും മാത്രമല്ല നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ള കുഗ്രാമങ്ങളിലും വനാന്തരങ്ങളിലുള്ള കുടിപ്രദേശങ്ങളിലും കൂടി ചായക്കടകൾ ആവിർഭവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്.

ചരിത്രങ്ങളും വലിയ ആളുകളുടെ പരിവൃക്ഷളം ശീലങ്ങളും കുറിച്ചു വയ്ക്കാറില്ലാത്ത ഇൻഡ്യയിലെ ചായകുടിയെക്കുറിച്ച് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രസിദ്ധന്മാരുടെ കഥകൾ പോലെയുള്ള കഥകൾ പറയാൻ പ്രയാസമാണ്. എങ്കിലും "മുപ്പതുവയസ്സു പ്രായമുള്ള റോൾക്കു ദിസം മുപ്പതു കല്ല് ചായ കുടിക്കാം." എന്നും "ഞാൻ പതിവായി പത്തു മുതൽ നാല്പതു

തു വരെ കപ്പുപായ കുടിക്കുന്നു; ഞാൻ അരോഗദൃഢഗാത്രനാണ്.” എ
ന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു ചായയെക്കുറിച്ച് പരസ്യം ചെയ്യുന്ന സുപ്രസിദ്ധർ ഇ
വടെയും ഇല്ലാതില്ല. പപഗ്ഗ്യാസ് “സിംഗിളം ഡബിളം” ചായകുടി
ക്കാത്ത ചെറുപ്പക്കാർ ഇപ്പോൾ സാമാന്യരുടെ ഇടയിൽ ചുരുക്കമാണ്.
മോട്ടോർ ഡ്രൈവറന്മാർ പൊതുവെ ചായകുടിയന്മാരായിട്ടാണ് കാണുക.
ബസ്സ് നിൽക്കുന്നെടത്തെല്ലാം ചായ കുടിക്കാതെ അവർ നിങ്ങളുകയില്ല.
അവർക്കു പോറ്റു വേണ്ട. ഉണ്ണിന്റെ സ്ഥാനം ചായ കൈവശപ്പെടുത്തി
ക്കഴിഞ്ഞു. ഉണ്ണാൻ ക്ഷണിച്ചിട്ടുള്ള അന്നകം ഡ്രൈവറന്മാർ “വേണ്ട; ചാ
യ കുടിച്ചു; അല്ലെങ്കിൽ കുടിച്ചു കൊള്ളാം” എന്നു പറഞ്ഞു ഉറുൺ ഉപേ
ക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ അനുഭവമാണ്.

ചായ, അതിനേകരിച്ചു ഡാക്ടറന്മാരും മറ്റു വിദഗ്ദ്ധന്മാരും,
ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പോലേയും പറഞ്ഞു വരുന്നതു പോലേയും, ഭോ
ഷങ്ങൾ മനുഷ്യ ശരീരത്തിനും ബുദ്ധിക്കും ഉണ്ടാക്കുമെങ്കിൽ ഭാവി ജനസമു
ദായത്തേപ്പറ്റി, തിരുവിതാംകൂറിലെയല്ല, ഇൻഡ്യയിലെ അല്ല ലോകത്തി
ലെ മുഴുവൻ ജനസമുദായത്തെപ്പറ്റി അവരുടെ ആരോഗ്യവും ബുദ്ധിശ
ക്തിയും സംബന്ധിച്ചു നമ്മൾ വളരെ ഉല്ക്കണ്ഠപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒ
രു ഒറ്റ മനുഷ്യജീവിപോലും ചായവിഷം വ്യാപിക്കാത്തവനായി ഉണ്ടാ
യിരിക്കയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ചായയുടെ പ്രചാരം അത്ര വേഗത്തിലും വ്യാ
പിയിലും ആണു സംഭവിച്ചുവരുന്നതു്.

എന്നാൽ സാമാന്യം പോലേ കടുപ്പമുള്ള ഒരു കപ്പ് ചായ
വൈകുന്നേരം കുടിച്ചാൽ അന്നരാത്രിയും പിറ്റേന്ന പകലും ഉറങ്ങാൻ നോ
ക്കണ്ട എന്നാണ് ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ അനുഭവം. അല്പം കടുപ്പംകൂടി
യാൽ ശരീരത്തിലെ ഞരമ്പുകൾ ആസകലം പുളയ്ക്കുന്നതായി തോന്നുകയും
ചെയ്യും. പക്ഷേ ഇതു പുകയില മുറക്കു പഠിക്കാൻ ആരംഭിക്കുന്നവരേ
പോലെ ആയിരിക്കും. അവിടുള്ളതായി തോന്നിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇന്നും
ചായയോടു അടുക്കാൻ പേടിയാണ്.

മഹാഭാക്യങ്ങൾ

പ്രഭാതം വർസർത്ത എന്നു പാലെ ബാല്യം മനുഷ്യനെ കാ
ണിക്കുന്നു. (മിശ്തൺ)

മനുഷ്യനു തന്റെ ശിശുക്കളോളം സ്നേഹമുള്ള എന്തൊരു സമ്മാ
നത്തെയാണ് ദൈവം നൽകിയിട്ടുള്ളതു്. (സിസറോ)

ഒരു നന്ദിയില്ലാത്ത ശിശു ഒരു സർപ്പത്തിന്റെ വിഷപ്പല്ലിനേക്കാൾ
മുർച്ചയേറിയതാണ്. (ഷേക്സ്പിയർ)

പരേതനായ വൈക്കം സി. എൻ. രാമൻപിള്ളയുടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളും

(വൈക്കം എൻ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള)

(തുടർച്ച)

ഭാഷാപോഷിണി മാസികവഴിയായി പല ഖണ്ഡകൃതികളും വെളിയിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽ “ശരൽക്കാലചന്ദ്രൻ” എന്ന കവിത സഹൃദയഹൃദയാകർഷകമായിരുന്നു എന്നു തീർത്തു പറയാവുന്നതാണ്. ചന്ദ്രോദയാരംഭത്തിലുള്ള ആകാശത്തിന്റെ ഒരുക്കം എത്ര ഹൃദയംഗമമായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക:—

“ആകാശപ്പതലിൽ പൂക്കുതിരാളി-
തിരളും വെള്ളമേക്കുട്ടികെട്ടി-
ട്ടാകാരശ്രീയിണങ്ങും ചെറുകനക-
വിളക്കും നിരക്കെ കൊളുത്തി
ഏകാഭിപ്രായപൂർവ്വം സുരകലസുദതീ-
വ്രന്ദമാശിസ്സുമേനേ-
ചേകാൻ നില്ക്കുന്നു; രാജാവിവനടെ-
യുദയംകണ്ടു സോല്ലഞ്ഞുമാരാൽ.”

മറെറാരു പദ്യംകൊണ്ടു ചന്ദ്രന്റെ കൃതാത്ഥത വ്യക്തമാക്കുന്നതു നോക്കുക.

കല്പിനേലും കതിർപൊന്മണിയൊടു-
തലയും ചാച്ചു പാടത്തുനില്ക്കും
നെല്ലിനേലും നിശാടപ്പരിഷയുടെ
മുടിക്കും മടിക്കാതെ നിത്യം
പുല്ലിനേലും പുരാരിപ്രഭുവിനുടെ
കരൾതട്ടു പൊട്ടിച്ചു തണ്ടാർ-
വില്ലിനേലും വിളങ്ങും വിരുതുടയ
ശാച്ചുരു! നീ തന്നെ ധന്യൻ.”

“ഭരതന്റെ മാൻകിടാവു” “മുക്കുക്കണ്ണാടി” ഈ രണ്ടു ഖണ്ഡകൃതികളിൽനിന്നും രീതി അറിവാൻ മാത്രം യഥാക്രമം ഓരോ പദ്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

“ചാന്തോലും മരവിരിയും മഹാബ്ധിശയ്യാ-
ഭ്രാന്തോലും തിരുവുടലും സഹായമാക്കി
പൂന്തോട്ടം പുരവരമാംഗനാകലത്തിൻ-
മാന്തോരുസ്ഥലമിവമനവൻ മറന്നു.

പുലിച്ചുതു കുറെ ചടയ്ക്കിലും ചു
 ളെളലിയായ് തീരുക കേട്ടുകേൾവിയുണ്ടോ
 കലി വൈകൃതരീതികൊണ്ടു രത്നാ-
 വലി പാറക്കുഴപ്പങ്ങളായിടാമോ?"

തുള്ളൽപാട്ടുകളുടെ ജനയിതാവായ കഞ്ചൻനമ്പ്യാർ തുള്ളൽപാ
 ടുകൾകൊണ്ടു കൈരളിയെ പോഷിപ്പിക്കുകയും തോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തി
 ട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം നാകലരാലും സസന്തോഷം സമ്മതിക്കപ്പെടുന്നതാണു
 ള്ലൊ. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തിനുശേഷം പല കവികളും
 ആ പ്രസ്ഥാനത്തെ തുടർന്നു കവിത എഴുതിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആക്ഷേപത്തെ
 അദ്ദേഹത്തെ സമീപിക്കുവാൻകൂടി കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതിലും അ
 തിശയോക്തിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

“സംസ്കൃതകലശം” തുള്ളൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള നമ്മുടെ കവിയാകട്ടെ,
 മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ ശരിയാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു എന്നു തേ
 ന്നമാറു് ആ തുള്ളലിന്റെ ആരംഭത്തിൽ:—

“നമ്പിയാരാശാൻ നടന്നു വഴിതെല്ല-
 വമ്പിച്ചതാണെന്നു ബോദ്ധ്യമുണ്ടെങ്കിലും
 ആ വഴിയാരും നടക്കാതിരിക്കുകിൽ
 കേവലം മാഞ്ഞതു ശൂന്യമാകില്ലയോ
 സാവധാനത്തിൽ ഗമിച്ചുനോക്കട്ടെ ഞാ-
 നാവലാതിക്കു പുറപ്പെടായ് കാരുമേ.”

എന്നുള്ള അപേക്ഷയാണു സമർപ്പിക്കുന്നതു്.

ദേവസ്വം വിഭജനം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അക്കാലത്തു വൈക്കത്തു
 ദേവസ്വം കലവറയിൽ സാമാനങ്ങൾ ഏറ്റവും വാങ്ങുവാൻ വരുന്ന അധികാ
 രികളെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക.

“നമ്പ്യാതിരിയുമവിടെയെത്തി ഛന്ദഃ!
 സമ്പ്രതിപ്പിച്ച യും നാൾവഴിപ്പിച്ച യും
 അമ്പലം സമ്പ്രതി സമ്പ്രതി ചന്ദ്രവും
 സമ്പ്രമോദത്താൽ സമലംപ്രതി പുസ്തകം
 ഹസ്തമൂലത്തിലും പേനാ ചെവികളും
 പ്രത്യേകമായൊരു പെൻസിൽ കരത്തിലും
 വൃത്തിയായ് ചേർത്തു രണ്ടാമുണ്ടരയിലും
 ഇത്തരം ജീവനപ്രവൃത്തിയോടുമവ-
 രത്തിനാരത്നപ്രഭകുതിസമനപിതം.”

കലവറയിലെ തൈരളവിന്റെ ബഹുവും, തറശ്ശിൽഭാരോടുള്ള ഒരു വലുത്തയുടെ ആവലാതിയും ആണ് അടിയിൽ ചേർന്നേതു്.

“നാണിമുപ്പത്തഞ്ചു നഷ്ടേലിനാലുതു്
തോണിയിൽകാളിയിരുപതിടങ്ങഴി
മാക്കിച്ചിറയിലെ ഗൗരിപത്തിത്വാദി
ബുക്കിൽകുറിച്ചിതു സമ്പ്രതിപ്പിച്ചുയും
അപ്പോൾ,

കല്പനാണ്ടിപ്പിച്ചു തന്നോടൊരുമുത്ത-
വലുത സങ്കടപൂണ്ടഥ ചൊല്ലിനാൾ
വെഞ്ചാമരത്തലയും വച്ചിവാരുമ-
പ്പഞ്ചാരവാക്കും വണക്കവും പൂണ്ടവർ
പൊന്നെജമാനനെന്തെൻ തൈരളക്കാഞ്ഞ-
തന്ത്രായമാണുപേക്കിച്ചുമാസപ്പടി,
പിള്ളയങ്ങുന്നിനു കണ്ണിൽപിടിച്ചില്ല
കൊള്ളരുതാത്ത കിഴവിയായ് പോയിത്താൻ
വാലുവാക്കാരത്തിമാരുടെതൈരിനെ,
മേലുകീഴ്ത്തോർ വിലവയ്ക്കുകയുള്ളു.

* * * *

ഇങ്ങിനെയല്ലെങ്കിലെൻതൈരിതിൽ ദൂഷ്യ
മങ്ങുന്നകണ്ടതെന്താണെന്നുചൊല്ലട്ടെ

* * * *

ഇത്തമ്പുരാന്റെകലശത്തിനുമിരു-
പത്തേഴുകൊല്ലമുള്ളതെരേപ്പത്താൻ
ഇപ്പോളിതിന്നിടയായ് പെരുന്തുകോവി-
ലപ്പനെല്ലാം കണ്ടിരിന്നേതല്ലയോ.

* * * *

മോളിൽതെളിത്തജലം തെല്ലുകാണുവാൽ
കാളിവലുത്തേടതെരു മോശത്തിലായ്
പൊന്നെജമാനൻ കുറച്ചുകുടിച്ചിപ്പൊ-
ളൊന്നുനോക്കേണമെൻതൈരിൻതരം മുദാ-
ഇതെന്തരുപീത്തയാണെങ്കിൽ രാജിക്കേണ്ട
മുത്തമ്മപിന്നെവഴക്കിനും വന്നിടാ
ഇത്തരംചൊല്ലിക്കുറച്ചൊന്നിളക്കിയാ-
മുത്തിയല്ലതെരൈടുത്തനുകീടിനാൾ

ഒന്നുമണപ്പിച്ചുനോക്കിയാണ്ടിപ്പിച്ച
നന്നനന്നിത്തെരുതന്നയൊന്നാത്തരം.”

കിഴവികളുടെ സഭാഷണരീതിയും, പരമാത്മതയും എത്ര തനയ
തപത്തോടുകൂടി വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ: രാമൻപിള്ളയുടെ കവിതാധാസനയും, പാടവവും “ശ്രീമൂലാ
ഭരണം” എന്ന ഖണ്ഡകൃതിയിൽ ഉള്ള ഏതു പദ്യത്തിലും സവിശേഷം ക
ളിയാടുന്നുണ്ട്. ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഈ കൃതി ആദ്യത്തും ഇന്നത്തെ പൂജ്യപാ
ദരായ അദ്ധ്യക്ഷനവർകളെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്;

“യത്നാവിർഭൂതരൂപം വിബുധവിരചിതം

“ഭീമ”സംപാദമോഷം

നിർമാരോ“പാതർ”ലീലാവിധിയിൽ“നകല”

സമാന്യചാരസ്വഭാവം

ശ്മാനന്ദംവെളുപ്പും പ്രഭയോടു“സഹദേവം”-

തർമായല്ലസിക്കാ

കർമ്മാജ്ഞാനമേവം മഹമഹിമവിമുഷ്ടീടിനാൻ

“പാണ്ഡവാ”ഭം.

ഈ പദ്യത്തിൽ മഹമഹിമയെ വാഴ്ത്തുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പാണ്ഡവ
പക്ഷമായിട്ടുകൂടി അതും സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്.

“ജീവിതബോധം” എന്ന മറ്റൊരു ഖണ്ഡകൃതിയിൽ ഒരു പുലമാ
ടം ഇരിക്കുന്ന വയലിനേ കവി കാണുന്നതു നോക്കുക.

“നിറച്ചതങ്കപ്പറവച്ചുപാലം-

കറച്ചുകാണിച്ചുവെച്ചുപോലെ

പുറത്തുനിന്നുംവയൽനോക്കുവോക്കും-

നിറപ്പെടും നെൽക്കൃഷിമേനികൂട്ടി.”

ആ മാടത്തിലെ പുലച്ചിയുടെ മുഖവണ്ണം:-

മിഴിപ്രഭാസങ്കലിതമുഖശ്രീ-

യൊഴിച്ചുപോകാതുള്ളവാക്കിനിത്യാ

കഴിച്ചുകൂടും രദനാളിപാണോ-

ക്കഴിക്കലേപിച്ചുകൊടുത്തെന്ന.

ആ കടിലിലെ കിടാത്തിയുടെ ജോലി,

വരാലുകീറിച്ചിലമാലകോത്താ-

വരാതലത്തിൽ കിടക്കിന്റെമോളിൽ

ഒരാൾക്കൊക്കെണ്ട നിരത്തിയുനം-

വരാതെകാക്കുന്നു പുലക്കിടാത്തി.”

എന്നു, എത്ര സ്വാഭാവികമായി വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

വൈക്കം അയ്യർക്കുണ്ടായുള്ള പള്ളിക്കൂടം പണിപ്പിൻ ഉൽഘാടനം ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ എഴുതി വായിച്ചു കവിതയിലെ ഏതാനും വരികൾ അടിയിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ,

“കുട്ടികൾക്കാവ് പാഠങ്ങൾക്കു മന്ദിരം
കെട്ടിപ്പവരിൽ പ്രസാദവിഹ്നം
അട്ടിപ്പോരായേകീട്ടജ്ഞാനകാനനം
വെട്ടിത്തെളിക്കുമിൻസ്നേഹർ യീമാൻ
ഇമ്മേനിയേലുമേപ്പാടുകൾ നിർമ്മിക്കുവോ-
രമൈപരമുപിച്ച മഹാത്മാ

* * * *
* * * *
* * * *

ഇക്കിഴക്കും ചേരി തെക്കേമുറിയാകും
ഭിക്കിലുള്ള ചെറുവൈതങ്ങളിൽ
അക്ഷരവിദ്യ പഠിപ്പിക്കുവാനായി-
ദക്ഷയമിപ്പാഠശാലതിൻ.
മോടിത്തീകവനായ് കൂസൽകൈവിട്ടിതി-
നോടിട്ടു വെങ്കളിത്തേപ്പുതീൻ
വീതിയും പൊക്കവും വേണ്ടുപോലുണ്ടിതിൽ
ഭീതിയുംവേണ്ട പഠിപ്പവർഷ്
ഇക്കെട്ടിടം പണിയിച്ചോരുമാന്യനീ-
ട്ടിക്കെട്ടിലും കേളി:കുട്ട യീമാൻ!
ആദികാലത്തൊരു സാധു കുടുംബത്തി-
ലിട്ടിക്കിൽ ജാതനയ്യപ്പൻ പിള്ള
വക്കീൽപണിക്കൊണ്ടു ഭാഗ്യോദയംകൊണ്ടും
സൽക്കീർത്തിനേടിയ പുണ്യശാലി”

* * * *
* * * *
* * * *

മഹാകവി കാളിദാസന്റെ “കുമാരസംഭവം” തത്ത്വമെഴുതിയുള്ള എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പാവ്തിദേവിയുടെ സ്തനദായങ്ങളെ വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ കവങ്ങൾ വലുതാണെന്നും, ഇട കുറവാണെന്നും കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി-

“ഒക്കാത്തമട്ടിലൊരു താമരന്തൽക്കുപോലും”

എന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ കവി “ഭേവീസ്സവ”ത്തിൽ ദേവി

യുടെ കവചപയങ്ങളെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക.

“സങ്കൽപരേഖയുടിയല്ല കടന്നു കൊൾവാൻ
തങ്കൽപ്രയാസമില്ലാപടി തിങ്ങിവിങ്ങി
തങ്കക്കടങ്ങൾവടിവായ് തവമാറിൽവാഴും
കൊങ്കുപയം ഭവവിഷാദവിനാശപത്രം.”

ഇദ്ദേഹം “ദേവീസ്തവം” എഴുതിയത് 1099-ൽ ആണ്. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ശ്ലോകം എഴുതി അവസാനിപ്പിച്ചതോടുകൂടി അന്നത്തെ കവിത എഴുത്തു നിറുത്തി കിടന്നുറങ്ങി.

“തൃക്കാലിനുള്ള നരിയാണികളാണുറപ്പി-
നിക്കാണമേഴുലകിനും പിരിയാണിപണ്ടേ
മുക്കാൽമുഹൂർത്തസമയത്തിനകത്തുസർപ്പം
മുക്കാണമമ്മമതി ശീശ്രമയത്തുവാറും.”

നേരം വെളുത്തു ഭരതനുമായ വെള്ളപ്പൊക്കം. ഈ പദ്യമാണ് 1099-ലെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിന്റെ മുന്നറിവ് എന്ന് അദ്ദേഹം ചിലപ്പോൾ പറയാറുണ്ട്.

“ഭൂതനാഥോൽഭവം” പാനയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു കൃതി. അതിലെ മോഹനീവണ്ണ എന്ന മോഹനമായിരിക്കുന്നു.

“ചാസന്തി” മധുമാധുര്യസാരത്തിൽ
വാസന്തേടി വിലസുന്നമുദംഗി
ഉഷ്ണമണിഭൂഷണഭീഷിയാൽ
“ഗ്രീഷ്മ”വേളതൻ സാദൃശ്യമാണുവരം
ധർമ്മമായ പൂത്തനുകാത്തിയാൽ
“വർഷ”കാലപ്രവൃത്തിവഹിച്ചവരം
നീരഭഭവി തിങ്ങിപ്പുസന്നമാം
“ശാരദാം”ബരംപോലെമനസ്സിനി
ആനനാഭയാൽ പത്മനാശത്തിന്റെ
മാനമാണ് “ഹേമന്ത”വിലാസിനി
താമരവളയാപോലെ മുദംഗ-
കോമള “ശിശിര”തപാ കലസ്സവരം”

ഈ വണ്ണത്തിൽ ആദ്യ ഗുണങ്ങളേയും വേർതിരിക്കുന്നതുപോലെ, അടുത്തതിൽ, കാലസ്വരൂപനായ ഭഗവാന്റെ മോഹനീരൂപത്തെ, കാലഗണന ചെയ്യുവാനുരുകുന്ന മാസങ്ങളോടനുബന്ധിച്ച്, വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

“ഇതാശ്വതി വിശ്വംഭരണമേ-
 ഭാഷാസമീപാസഭാവങ്ങളും
 ഭാഷാമീനമിടവലാഭാധികാ-
 ശേഷമേതും ജ്ഞാനമേവവിശ്വം
 കോമളസ്തനയഗ്രവും കർമ്മ-
 ശ്രീമനോജനമാംഭാരിടഭേദവും
 സിംഹമദ്ധ്യവും കന്നികാഭാവത്തെ
 സംഹരിക്കുന്ന ചാരുസ്വരൂപവും
 നിസ്സലാഭകലതവദനവും
 അഷ്ടമംഗല്യസർവ്വാംഗഭംഗിയും
 ശ്രീധനഭക്തികളും സാരസ്വ-
 ബോധമേരുംകരമിഴികളും
 മേമകുണ്ഡലങ്ങളും പൂണ്ടതി-
 ഭക്തമദായകീ വത്സരസ്രവിണീ
 മീനകേതനപ്പാൻകൊടിക്കാപോൽ
 കന്നനസ്ഥലേ കേളിയാടിടുന്നു.

ഇടക്കാലത്തു നമ്മുടെ കവി കാലിൽ രക്തവാദം പിടിപെട്ടു കുറച്ചു
 നാൾ കിടപ്പിലായിപ്പോയി. അക്കാലത്തു “ഒരു ഭക്തന്റെ ആവലാതി”
 എന്ന രചക്കെട്ടിൽ ഏതാനും പദ്യങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“പാമ്പിൻപണ്ടേയരിക്കും പ്രഭുവിനൊടേ-
 രമിച്ചമ്മ വാഴുന്നപള്ളി-
 ശ്രാവിഷോണേരിയാറിൻ വികൃതികൾ
 കരുതികലവം കാവലായി.
 ഞാമ്പിന്നത്താഴെനിന്നീമുറവിളിതുടരെ
 ചെമ്പിൽ നീ കേൾക്കുമോ മ-
 റാമ്പിളേ രാജമിമാതിരിനെറികടുവാ-
 നോക്കിപ്പോക്കണം നീ.”

ഇതിന്റെ ശയ്യാഗ്രന്ഥവും ഭംഗിയും ഒരു വേറെയാണെന്നെടുത്തു
 പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

“സനാതൻപോഷിണീസഭ”ക്കാർ, 1086-ൽ ഭാഷാപോഷണീസഭ
 യുടെ ആഭ്യക്ഷപദം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ഏഴനുള്ളിയ മഹാമഹിമശ്രീ
 വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഒരു വണ്ടിയിലിരുത്തി വലിച്ചു
 കൊണ്ടു പോന്നിട്ടുണ്ട്. തിരുമനസ്സിൽനിന്നും മറ്റൊരവസരത്തിൽ; സ

സമാധാനപ്രാപ്തിയെക്കുറിച്ച് എന്തിനും നരവാരണതപം അനുഭവിച്ചവരാണെന്നു ചിലർക്കു കേൾക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തന്മൂലം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തീർപ്പാക്കിയ അനുഭവത്തിൽ 'സമാധാനപ്രാപ്തി'യുടെ ഒരു വിശദീകരണ യോഗം കൂടി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നിർവ്വഹിച്ചതിൽ നിർവ്വഹിച്ച അനുഭവപ്രകടനങ്ങൾ പലരും ചെയ്തുകയറുകയുണ്ടായി. തദ്ദേശത്തിൽ "രീതിയായ നാട്ടും" എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഏതാനും പദ്യങ്ങൾ എഴുതി, നമ്മുടെ കവി വായിച്ചു. ഓരോന്നും ഏതൊരു ഏതൊരു പദ്യങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാവുന്നതല്ല.

"സമാധാനപ്രാപ്തി പുരാനരവാരണതപം
സമാധാനമേകിയൊരു പുണ്യനരവാരണതപം
സമാധാനമേകിയൊരു പുണ്യനരവാരണതപം
ചിന്താതരൂപി ഹരി സംഗതിയാക്കിയല്ലോ.
ഭൂതാനന്ദനാമതുതലമുതിർന്നുപോന്നു
ആനന്ദനാമതുതലമുതിർന്നുപോന്നു
രാജാതപരൂപിയിൽകിടന്നുപോന്നു--
ശ്ലീലാതകപ്പിഴയൊരാൾ നിരവധിയാണോ?
തായാട്ടുകാട്ടുമൊരുപ്പിഴയി പാഞ്ഞുകേറി-
ശ്ലീലാതകപ്പിഴയിൽ ഭവനത്തിനു ദുഃഖമേകി
സ്വീയാട്ടമാസമാട്ടു സുരിവനംതകത്തു
നായാട്ടുചെയ്തു കവികേസരിയെപിടിച്ചു.
ആകുന്നപോലെ പല നാടകനന്ദനമി-
ലേകുന്നതിന്നുതരവാകിയ ശാസ്ത്രകാവ്യം
ആ കണ്ണിതം തലയടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ-
ശാകന്തളം പുലകളിച്ചുവെലിക്കിടന്നു."

തിരുമനസ്സിലേയും, നാട്ടുകാരുടേയും വാത്സല്യലാളനാദികൾക്ക് ഒരുപോലെ പാത്രീഭൂതയായ ശാകന്തളത്തെ പുലകളിപ്പിച്ചു വെലിക്കിടത്തിയത് ഏതു കഠിനാഘാതവും ഭൂവിപ്പിക്കുന്ന സംഗതിയാണെന്നു ഏറ്റുപറയാതെ തരമില്ല.

ജീവിതഘട്ടത്തിന്റെ ഒടുവിലൊടുവിലായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ആദ്ധ്യാത്മികചിന്തയ്ക്കുപുറത്തു സമയം കിട്ടാതെ വന്നുതുടങ്ങി. സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾപോലും അമാന്തത്തിലും അശ്രദ്ധയിലും കഴിഞ്ഞുപോയതിനാലായി ചിലരുടെ നിർബന്ധപൂർവ്വമായ അപേക്ഷയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലുള്ള വൈമനസ്യംകൊണ്ടു മാത്രമാണു കവിതയെഴുതുന്നതെന്നു കൂടി വന്നുകൂടി. ഈ സമാധാനപ്രാപ്തിയുടെ പതിനേഴാമത്തെ വാർഷികയോഗത്തിൽ വായിച്ച മറ്റൊരു കവിതയാണു "ഭക്തി." താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന പദ്യത്തിൽനിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗാശ്വാസപരിചയം സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

“മൂലാധാരാഗ്നിയിങ്കൽ ദുരിതഭരണവും-
 കണ്ഡലീഖകുവാത-
 ജപഃസംഹാരസംഭാവിതഃപ്രഭയമഹാ-
 പത്മകിഞ്ജൽക്കഭാസ്സം
 നാലാമ്നായാബ്ധിവാറിച്ഛയരുമമൃതപോൽ
 സച്ചിദാനന്ദരൂപ-
 ശ്രീലാഭാകാരവംകൊണ്ടവരിവിടെ-
 നമുക്കെന്തു ഭാഗ്യങ്ങൾനൽകി.”

“ജീവിതസാരം” എന്ന വേറൊരു ഖണ്ഡകൃതിയിൽ ഭൂലോകത്തെ പറ്റി പറയുന്നതു വിചാരിക്കുമ്പോൾ, വെറും ലൌകികനാണെന്നു ചിലർക്കു തോന്നിയേക്കാം. ആത്മീയചിന്തകളിൽ വേരുന്നിയറച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ ദൈതാദൈതങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നതിന്, സംസാരനിബലനായ ഒരുവനാൽ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുമാത്രമേ ഏകീകൃതപരവാദമുള്ളൂ. ഭൂലോകചിത്രം:-

“ആകാശപ്രൗഢമേക്കട്ടിയുമതിനിടയിൽ-
 ജ്യോതിരാനന്ദദിപ്ത-
 ശ്രീകാളം ഗോളരത്നങ്ങളുമടിയിലി-
 ഉപപ്ലവണിപ്പാവിരിപ്പും
 ഹാ! കാശ്ഠായമാകും ദ്രുമവിമലലതാ-
 ഭിത്തിയു ചുറ്റുമിബ്ഭൂ-
 ലോകാന്തഃസ്തേഹമാക്കാണകമലരിലൊ-
 രാനന്ദമേകാത്തതോക്കിൽ”

“ശിവപാദാഭിഷേശാന്തസ്തോത്രം” എന്ന മറ്റൊരു ഖണ്ഡകൃതിയിലെ കലികൃതദുരിതനിവാരണത്തിനുള്ള ഉപദേശം കേൾക്കുക.

“വേദപുനേൻ സമുദ്രം മുരരിപു ശരമായ്-
 ശക്തമുഖ്യേഷ്ഠ വായുഷം
 ഖേദത്രാസങ്ങൾ തീക്കാൻ ത്രിപുരഭവ-
 നസിദ്ധാന്തമാം രൂപകത്തിൽ,
 നാഭബ്രഹ്മാമൃതാത്മാഹരണമെ കർതാ-
 രാശ്രയിച്ചുല്ലസിപ്പും
 കോഭണ്ഡത്തിന്നു കൂപ്പിക്കലികൃതദുരിതം-
 തീർക്കവിൻ ഭക്തരെല്ലാം.”

അയ്യർകളങ്ങര വി. എ. .സ്ത്രളിലെ വിദ്യാത്മിസംഘത്തിന്റെ വാഷികയോഗത്തിൽ വായിച്ച ഇരുപത്തിനാലോ ഇരുപത്തിയഞ്ചോ പ

ലുങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു ചണ്ഡകൃതിയാണ്—“ഗുരുത്വം”. ഇതുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനകൃതിയും, ഇതിലെ ഓരോ പദ്യങ്ങളിലും ഇതിന്റെ പേര് അത്ഭുതത്തോടെയുണ്ടാകുന്നതുള്ള സംഗതി ഏതു സഹൃദയനും തല കുലുക്കി സമ്മതിക്കേണ്ടതെന്നു ചെയ്യും.

വിഭവപു, പരമാത്മനായ ആത്മബോധവുമുള്ള ആളുകൾ, ലേകം ഈശ്വരനായി കാണുന്നു. എല്ലാത്തിനും അവർ ഈശ്വരത്വം കല്പിക്കുന്നു. അവർ ജാതിമതഭേദമൊ ഉൽക്കണ്ഠാപകണ്ഠങ്ങളൊ ഇല്ല എല്ലാത്തിനും എല്ലാവരോടും ഈശ്വരത്വപ്രിയമായ ബഹുമാനവും, ഭക്തിയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. തങ്ങൾ കാണുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും മാഹാത്മ്യവും മനോഹരതയും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള അല്പാത്മികവിന്തകളുടെ ഫലമാണ് “ഗുരുത്വം” എന്ന ചണ്ഡകൃതിയിൽ ആവാദമൂഢം കളിയാട്ടുന്നതെന്നു കാണാം.

“ഇമ്മായാസാഗരത്തിൽ പകലിരവു പരിഭ്രാന്തി
കൈക്കൊണ്ടു മാടി-

കുമാരനും കണ്ടു കൗതുകലാഭമധികമഴും കൊച്ചു-

കുഞ്ഞുങ്ങൾപോലെ

സമ്മാനാർഹം സുഖാലംബനപദവി പെട്ടും

മാനഷൻ മാനവിനും

ജന്മാഭിപ്രായബോധത്തരീകരളിലു-

ദിക്കാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നു.”

“ആകാശം പൂത്തു പൂവിൻ മധുരമധുരസം

പോരുമെന്നോത്തു താഴ്-

ത്താകാംകുറുപ്പുമായും മരുവുക പതി-

വില്ലിലരാമണ്ഡലത്തിൽ

ലോകാരഭം തുടങ്ങിയിതുവരെ മൃഗതൃഷ്ണ-

ജലം തെല്ലുപോലും

ശോകാലസ്യങ്ങൾ തൃഷ്ണാവിവശരൂപ്യതയിൽ

തീർത്തായോമ്മയില്ല”

“മണ്ണായും മത്സ്യമായും മറിയിലാറിനഗ,

ക്രോഡരൂപങ്ങളായും

പെണ്ണായും പേർപെട്ടും പുരുഷനീരുകൾ

സരിൽസാഗരഭ്രങ്ങളായും

എണ്ണാൻ വയ്യാത്ത മട്ടിൽ പലവകകൾ വിള-

ങ്ങുന്ന വിജ്ഞാനഭൂത-

കണ്ണാടിക്കാക്കതല്ലാമപരിമിതപര-

ബ്രഹ്മഭാഗങ്ങൾതന്നെ.”

ശ്രീമാൻ സി. എൻ. രാമൻപിള്ള മപ്പതിലധികം ഖണ്ഡകൃതികളും, ആയിരത്തിരുന്നൂറിലധികം പദ്യങ്ങളടങ്ങിയ നാലു ഭാഷാന്തരങ്ങൾ എന്ന പുസ്തകവും, (തജ്ജമയാണ്) അനേകം റെറേറ്റുകങ്ങളും, പല സമസ്തപുരണങ്ങളും, പലരുടേയും ആവശ്യപ്രകാരം അനേകം മംഗളപദ്യങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളിൽ പകുതിയിലധികവും അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്യസാധാരണമായ കവിതാവാസനയും, അപാരമായ പാണ്ഡിത്യവും ഓരോ ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളിലും ഓരോ പദ്യത്തിലും തിളങ്ങി കാണുന്നുണ്ട്. അച്ചടിക്കപ്പെടാത്ത കൃതികൾ ശേഖരിച്ച്, പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടതു ഭാഷാഭിമാനികളുടെ കർതവ്യമാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു ഭാഷയ്ക്കു പോഷണവും, സഹൃദയന്മാർക്കു ഹൃദയാഹ്ലാദവും സിദ്ധമാകുമെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്.

സമാഗ്ഗപോഷിണീഭാവസഭയുടേയും കേരളസാഹിത്യപരിഷത്തിന്റേയും ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ പതിയുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ഉപന്യാസത്തെ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വരുത്തേണ്ട ചില പുതിയ ഗതിഭേദങ്ങൾ

(ബി. രാമചന്ദ്രാവു എം. എ., എൽ. ടി.)

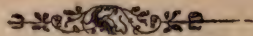
വിദ്യാലയങ്ങളിലെ പൂർ്വ്വാഹ്നചര്യ (7 മുതൽ 10 വരെ) കാലം ഭാഷകളും, ഗണിതശാസ്ത്രവും, പ്രത്യേകവിഷയമായി ഏടുത്തിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി വിനിയോഗിക്കണം. അപരാഹ്നകാലം മുഴുവനും (3 മുതൽ 5 വരെ) വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പരീക്ഷണശാലകളിലൊതൊഴിൽശാലകളിലൊ കലാഗൃഹങ്ങളിലൊ പോയി അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽനിന്നും ഗ്രഹിച്ചു ജ്ഞാനത്തെ ഒന്നുകൂടിയെണ്ണി ഉറപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ട് അവരുടെ ഇഷ്ടപോലെ വിട്ടുകൊടുക്കണം. ഇതിനെ തുടർന്നു കായിക വിനോദങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും (ആഴ്ചയിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ) ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. പ്രസംഗങ്ങൾ ഭൂമിശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, സാമാന്യശാസ്ത്രം മുതലായി അദ്ധ്യേതാക്കൾക്കു സാമാന്യജ്ഞാനം നല്കുന്ന വിഷയങ്ങളെ വിഭജിക്കുന്നശതായ സിനിമ, മായാദീപപ്രദർശനം മുതലായവയുടെ സഹാ

യത്തോടുകൂടി വേണ്ടതാണ്. പാഠപുസ്തകങ്ങളെ ഓരോന്നായി പാരായണം ചെയ്യുന്നതു കൊണ്ട് ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കാമെന്നുള്ള തെറ്റായ ബോധം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മനസ്സിൽ നിന്നും ദൂരീകരിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയങ്ങൾക്കായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സമയം മുഴുവനും നോട്ടുപറഞ്ഞെഴുതിക്കുന്നതിൽ മിക്കവാറും വ്യയം ചെയ്യുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ചോദ്യങ്ങൾക്ക് പ്രബന്ധരൂപത്തിലുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന കാലത്ത് ഈ രീതി പക്ഷേ ഏറെക്കുറെ നീതീകരിക്കത്തക്കതായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഭാഗ്യവശാൽ ഇന്നത്തെ ചോദ്യരീതിക്കു ഹ്രസ്വവും, ബുദ്ധിസൂചകവും, സുബദ്ധവും ആയ ഉത്തരങ്ങളാണ് ആവശ്യം. ഭൂവിവരണപഠനവിഷയത്തിൽ ഒരു രാജ്യത്തിന്റേയോ ഭൂവിഭാഗത്തിന്റേയോ സ്ഥലഭേദങ്ങളും ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയും സസ്യസമ്പത്തും സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിയും കാണിക്കുന്നതിനു വേണ്ട മാധ്യമങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഭൂപടങ്ങളുടേയും ചിത്രങ്ങളുടേയും പരിശീലനവും അതിനും പുറമേ വിനോദയാത്രകളും അഭ്യേതാക്കളിൽ ഭൂമിശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ശരിയായ ജ്ഞാനം ഉല്പാദിപ്പിക്കുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഓർമ്മയെ പുതുക്കുന്നതിനായിട്ടു മാത്രം വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്വമേധയാ വായിക്കേണ്ടതാണ്. സാമാന്യജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിന് ഉപയുക്തങ്ങളായ വിഷയങ്ങളുടെ പഠനത്തെ സഹായിക്കുന്നതിനുള്ള ഇത്തരം സൂത്രങ്ങൾ എളുപ്പത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കാവുന്നതാണ്. വാസ്തവത്തിൽ പുസ്തകങ്ങളോടുള്ള അമിതമായ അഭിനിവേശത്തിനു വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഒരു വിരക്തി ജനിപ്പിച്ചു നിരീക്ഷണംകൊണ്ടും പരീക്ഷണംകൊണ്ടും ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഭാഷാവിഷയങ്ങൾ ഒഴിച്ചു മറ്റെല്ലാ വിഷയങ്ങളും നിർബന്ധിതമായി നാട്ടുഭാഷയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതു ഈ പരിഷ്കാരത്തെ വളരെ സഹായിക്കുന്നതാണ്.

വിദ്യാലയത്തിലെ അദ്ധ്യയനകാലത്തിൽ ഒരു ഭാഗം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്വയം പ്രയത്നത്തിനും സ്വശക്തിപ്രകടനത്തിനും ആയി തിരിച്ചുവയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു അത്യാവശ്യമായ ഹിതകരമായ ഒരു ഫലം വിദ്യാലയങ്ങളുടെ സുസ്ഥിതിയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതും അദ്ധ്യാപകന്റെ ജോലി ഗണ്യമായ വിധത്തിൽ ലഘുപ്പെടുന്നതുമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസമെന്നത് ഒരു സഹകരണോല്പാദനമാണെന്നും അതിൽ അദ്ധ്യാപകനും അദ്ധ്യേതാവിനും അനന്തരവരുടെ ചുമതല വഹിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നും അവർക്കു ബോദ്ധ്യംവരും.

ക്ലാസ്സിൽവെച്ചു പഠിച്ചു തത്വങ്ങളുടെ സാരം പ്രായോഗികപരീക്ഷണങ്ങളെകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനായിട്ടു വിദ്യാർത്ഥികളെ പരീക്ഷണശാലകളിലും തൊഴിൽശാലകളിലും കലാഗൃഹങ്ങളിലും നിയോഗിക്കുന്നതുനിമിത്തം

കരണേത്രപ്രയാഗസാമന്തം വികസിപ്പിക്കുന്നതിനുകൂടി അതിനെയും അ
വർഷ ധാരാളം സന്ദർശം ലഭിക്കുന്നു. കരപരിശീലനം ക്ലാസ്സിലെ പാഠവിഷ
യങ്ങളുമായി ദൃഢമായി അനുബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിദ്യാലയമാകുന്ന
ഈ ചെറുലോകത്തിൽ പലതരത്തിലുള്ള ജീവിതവൃത്തിയിൽ ഏല്പിട്ടിരി
ക്കുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സന്താനങ്ങളായ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒന്നിച്ചു
കൂടുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പാരമ്പര്യവഴിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പലവിധമുള്ള
ബുദ്ധിവിശേഷവും എല്ലാവരുടേയും നന്മയ്ക്കായി പഴിയാംവണ്ണം വിനിയോഗി
ക്കേണ്ടതാണ്. വിവിധതരത്തിലുള്ള ബുദ്ധിഭേദപത്തോടുകൂടിയവരു
ടെ ഈ സംഘത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു സഹജമായ സ്വഭാവത്തെ വെളി
പ്പെടുത്തുന്നതായ കൈവേലകൾക്കുമാത്രമേ സ്ഥാനം നൽകാവൂ. ഗൃഹവും
വിദ്യാലയവും തമ്മിൽ ഒരുമാതിരി സഹകരണം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിന് അ
സാധ്യമല്ല ആശാരിപ്പണി നടത്തുന്ന വിഭാഗത്തിലെ ജോലിക്കാർക്കു സ്കൂൾ
സാമാനങ്ങളുടെ ചില കേടുപാടുകൾ തീർക്കുന്നതിനും ചെറിയ വിദ്യാഭ്യാ
സോപകരണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനും ശേഷിയുണ്ടായിരിക്കണം. അതു
പോലെ കൊല്ലന്റെ ആലയും പരീക്ഷണശാലയും സഹകരണംകൊണ്ടു
ശാസ്ത്രീയപഠനത്തിനു വേണ്ട ചില്ലറ സാമഗ്രികൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനു സ
മർത്ഥമാകും. ഇത്തരത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളിലേക്കും
അദ്ധ്യാപകന്മാരേയും വേലക്കാരേയും ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം വിദ്യാ
ർത്ഥികളിൽ യഥാർത്ഥജിജ്ഞാസ ലഭിക്കുന്നതിനും പ്രയത്നമാഹാത്മ്യബോ
ധം പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും മനബുദ്ധികളും അശ്രദ്ധനാരുമായ വിദ്യാർത്ഥി
കളിൽ ആത്മവിശ്വാസം ജനിപ്പിക്കുന്നതിനും ആയിട്ടു വിദ്യാഭ്യാസത്തി
ന്റെ സിദ്ധാന്തവും പ്രവർത്തനവും ഏകകാലത്തിൽതന്നെ അനുവർത്തിക്കു
ന്നതിനു സാധ്യമാണ്. വിദ്യാലയലോകത്തിൽനിന്നും പരാജയത്തേയും
അലസതയേയും നിശ്ശേഷം ഉന്മാജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിനും സാധിക്കുന്നതാണ്.

ഇൻഡ്യയിലെ വിദ്യാഭ്യാസചരിവർത്തനചരിത്രം

II.

(എൻ. പി. മാരാർ)

ഇൻഡ്യൻ വിദ്യാഭ്യാസചരിത്രത്തിലെ ഒരു പ്രധാനാദ്ധ്യായമാണു ഹ
ണ്ടർ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് എന്നുള്ള വിവരം മുൻ ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവി
ച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. തൽഫലമായി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വിവിധ ശാഖകളും,

ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശരിയായ നിയന്ത്രണത്തിലും, സനിഷ്ഠയായ പരിപോഷണത്തിലും, അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ബോധം വർദ്ധിക്കുവാൻ ഇടയായി. പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റിയുടെ ചില പ്രധാനപ്പെട്ട ശുപാർശകൾ താഴെ എഴുതുന്നവയാണു്.

പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും, സാമന്തന്ത്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അതിന്റെ പ്രചരപ്രചാരത്തിനു വേണ്ടി അശ്രാന്തം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു ഭരണകർത്താക്കളുടെ കർത്തവ്യമാണു്. പ്രാദേശികനിവാസികളുടെ ധനസഹായവും സഹകരണവും, ഉണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും, പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസപ്രചാരത്തിനു വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടതു ഭരണാധികാരികളുടെ കടമയത്രെ. ഗവണ്മെണ്ടു് സെക്കണ്ടറിസ്കൂളുകളുടേയും കാളേജുകളുടേയും മാനേജ്മെൻറ്, കൗൺസൽമെയ്ക്കും സ്റ്റാൻഡേർഡിനും ഹാനിവാദത്തിവിധത്തിൽ, ക്രമേണ, സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ, എല്ലാ വിദ്യാഭ്യാസധനകുറവുമാരും ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതാണു്. അപ്രകാരം മാനേജ്മെൻറ് ഏറ്റെടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുള്ള സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു് ഉദാരമായ ധനസഹായം ചെയ്യേണ്ടതും ഗവണ്മെന്റിന്റെ കർത്തവ്യമാണു്. അനന്തരഫലമായി, പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെണ്ടു് പൂർവ്വവികാസം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതുകയും അതിനു നാടൊട്ടു പ്രചരപ്രചാരം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രോത്സാഹനത്താൽ അനേകം പ്രൈവറ്റ് വിദ്യാലയങ്ങൾ നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും വർദ്ധിച്ചുതുടങ്ങി.

കമ്മിറ്റിയുടെ ശുപാർശകളിൽ കരികൃഷ്ണത്തേയും പരീക്ഷയേയും പരാമർശിക്കുന്നവയെ ഇതിനുപരി, വിവരിച്ചുകാട്ടേണ്ടതാണു്. ജനങ്ങളുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽ പ്രയോജനകരങ്ങളും പ്രായോഗികങ്ങളും ആയ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി വിദ്യാലയങ്ങളിലും കലാലയങ്ങളിലും അപ്രോപനം നടത്തേണ്ടതാണു്. അതാതുദിക്കുകളിൽ നടപ്പിലാക്കുന്ന കണക്കരീതികൾ, കൃഷി, വ്യവസായം, ആരോഗ്യം മുതലായവയിൽ പ്രായോഗികമായ പരിജ്ഞാനവും പരിശീലനവും നൽകത്തക്കവണ്ണം, പ്രകൃതിപാഠം, പ്രകൃതിവിജ്ഞാനം, കൃഷിശാസ്ത്രം, ആരോഗ്യരക്ഷ എന്നിവ പാഠ്യവിഷയങ്ങളായി നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇൻഡ്യാമഹാരാജ്യത്തിലെ വിവിധപ്രദേശങ്ങളിൽ പാഠ്യവിഷയങ്ങളിൽ ഐക്യരൂപം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന നിർബന്ധിക്കേണ്ടതില്ല. എന്തെന്നാൽ, പ്രകൃത്യാരന്നെ, അവ ഭിന്നങ്ങളായിരിക്കുമല്ലോ.

കൂടുതൽനിന്നും പരീക്ഷാവിഷയികളായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പ്രമോഷൻ നൽകുന്നതിലും സർവ്വസാമാന്യമായ ഒരു തോളു നിർണ്ണയിച്ചു തന്നേസരണം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണു്. ഹൈസ്കൂളുകളിലെ ഉയർന്ന ക്ലാസ്സുകളിൽ രണ്ടു ഡിവിഷൻവിതം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഒന്ന്, യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ പ്രവേശനത്തിനുവേണ്ട യോഗ്യത ഉണ്ടാക്കുന്നതും, മറേറു്, കലാവിദ്യാലയം, വ്യവസായം മുതലായ പ്രായോഗികവിഷയങ്ങളിൽ പരിജ്ഞാനം നൽകാൻ ഉതകുന്നതും ആയിരിക്കണം.

കഴ്സൺപ്രഭു വൈസ്രായി ആയി ഭരണഭാരം ഏറ്റെടുത്ത കാലം മുതൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നാനാശാഖകളിലും ഗണ്യമായ അഭിവൃദ്ധി ഉ

ണ്ടായിത്തുടങ്ങി. വിദ്യാഭ്യാസരീതി, സംഘടന മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റ് പൂർവ്വധികാരമുള്ള പതിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. സർവ്വകലാശാലകളെ പൗരസംഘടിപ്പിച്ചതും, അവയുടെ ചീഫ് ലുള്ള കലാശാലകളെ കൃത്യമായ പരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമാക്കിയതും, എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളിലേയും പാഠപുസ്തകങ്ങൾ പുതിയതായി രൂപീകരിച്ചതും, അവയ്ക്ക് ആവശ്യമുള്ള ധനസഹായം ചെയ്യാൻ സന്നിഹിതമായ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തായിരുന്നു. 1882-ലെ വിദ്യാഭ്യാസക്കമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ച്, പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിൽ, കൃഷിക്കാർക്കു് അനുയോജ്യവും പ്രയോജനകരവും ആയ റ്റുവസ്ഥകൾ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. സുസമ്മതവും, പ്രാഥമികവും ആയ സ്കൂളുകളെ അനുസരിച്ചു നടത്തുന്ന വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു മാത്രമേ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അംഗീകാരം നൽകാവൂ എന്നു തീർത്തിട്ടു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ജീവിതവിജയത്തിനു സാഹായ്യങ്ങളായ പ്രായോഗികവിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുവാൻ, സാമൂഹികവും റ്റുവസ്ഥാവികവും ആയ വളർച്ചയ്ക്കു് അനുപേക്ഷണീയമാണെന്നും ഗണിക്കപ്പെട്ടു.

വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഭാഷകളെക്കുറിച്ചും കമ്മീഷൻ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയ്ക്കു യാതൊരു സ്ഥാനവും വിഹിതമില്ല. അതിനാൽ അതു് അനുവദനീയവുമല്ല. ഇൻഡ്യാനാ മാരാജ്യത്തിലെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും പ്രമുഖപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള നാട്ടുഭാഷകൾക്കുപകരം ഇംഗ്ലീഷിനു സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നൽകുന്നതു് ഗവണ്മെന്റിന്റെ അംഗീകൃതനയത്തിനു് അനുയോജ്യമല്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാഭ്യസനാമൂലം റ്റുവസ്ഥാവികമായും, വാണിജ്യപരമായും ഉള്ള നിലയും വിലയും വളർച്ചയെന്നതുകൊണ്ടു് ഫൈസ്കുളുകളിലെ ഉയർന്ന പരീക്ഷകൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ നടത്തുന്നതിനും, വളരെ നേരത്തെതന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാഭ്യസനത്തിനു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതിനും, പരീക്ഷകന്മാർ നിർബന്ധിതരാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും, തന്മൂലം നാട്ടുഭാഷകളുടെ പ്രയോജനവും പ്രചാരവും കുറയുന്നതിനും അവ ത്യാജ്യകോടിയിൽ ഗണിക്കപ്പെടുന്നതിനും ഇടയാകുന്നുണ്ടെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം വിസ്മയകരമാണ്. സുസംഘടിതവും സുസമ്മതവുമായ രീതിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസപ്രചാരണത്തിനുവേണ്ടി മുൻ പറയപ്പെട്ട പോരായ്മകൾ പരിഹരിക്കേണ്ടതാണ്.

മാതൃഭാഷയിൽ ശരിയായ അടിസ്ഥാനം ഉറപ്പു് നൽകുന്നതിനു മുൻപോ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പടികളിൽക്കൂടി ഗണ്യമായ പുരോഗതി ലഭിക്കുന്നതിനു മുൻപോ, യാതൊരു കട്ടിയേയും ഇംഗ്ലീഷു പഠിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കരുതെന്നു. ഇംഗ്ലീഷു പഠിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽതന്നെ, ഇംഗ്ലീഷിൽതന്നെ മറ്റു വിഷയങ്ങളും പഠിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല. ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാത്ത ശൈലികളും, കേൾക്കുവാനാവാത്ത നോട്ടുകളും തത്ത്വമയമല്ലാത്ത ഉരുവിട്ടു കാണാപ്പാഠമാക്കാൻ ഇടയാക്കുന്നതുവളരെ കഷ്ടമാണ്. പഠിപ്പിക്കുന്നതു മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രാഥമികമായി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഭാഷാജ്ഞാനംപോലും ലഭിക്കുന്നതിനുമുൻപു് സർവ്വസാധാരണമായി, ഒരു വിഭാ

ശീയഭാഷ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങുന്നത് ഒരിക്കലും ഉപകാരപ്രദമല്ല. ഫ്രൈ സ്കൂളുകളിൽ മാതൃഭാഷയെ അവഗണിക്കുവാനോ, അവമേളിക്കുവാനോ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. കേവലം പരീക്ഷകൾ നടത്തി, ഓർമ്മശക്തി കാണിക്കുന്നവർക്കു ബിരുദം നൽകുവാൻ മാത്രമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളായിത്തീരുമത്. സർവ്വകലാശാലയ്ക്ക് അദ്ധ്യാപകപരിശീലനം അത്യന്താപേക്ഷിതമാകയാൽ, എല്ലാ സെക്കണ്ടറിവിദ്യാലയങ്ങളിലും ട്രെയിനിംഗ് കഴിച്ച അദ്ധ്യാപകന്മാരേയാണ് അധികവും നിയമിക്കേണ്ടത്. 1904-ലെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ആക്ട്, മുൻപറഞ്ഞ സാമാന്യതത്വങ്ങൾക്കു നിയമപ്രാബല്യം നൽകി. തദനന്തരം, കല്ക്കട്ട, ബാംബൈ, മദ്രാസ്, അലഹബാദ് എന്നീ സർവ്വകലാശാലകളെ, തദനുസരണം, പുനഃസംഘടിതങ്ങളാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇൻഡ്യൻ വിദ്യാഭ്യാസചരിത്രത്തിലെ മറ്റൊരു പ്രധാനാദ്ധ്യായം, 1911-ൽ ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സുകാണ്ടു ഡെൽഹി ഡർബാറിനായി ഇവിടെ എത്തിയതോടു കൂടിയാണ് സമാരംഭിക്കുന്നത്. 1912 ജനുവരി 6-ാംതീയതി കല്ക്കട്ടാ സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട മംഗളപത്രത്തിന് മറുപടിയായി തിരുമനസ്സുകാണ്ടു കല്പിച്ചതിപ്രകാരമാണ്. “കൃഷിരൂപസായാദി വിവിധജീവിതരീതികളിലും, എന്റെ ഇൻഡ്യൻപ്രജകൾ പരിചയവും പരിജ്ഞാനവും നേടി, സ്വാശ്രയനിരന്തരമായിത്തീരുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ—രാജകുടുംബവും, പുരുഷരവു, പ്രയോജനവും പരിശോധിക്കുന്ന ധാരാളം പൗരന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കത്തക്കവണ്ണം, രാജ്യമാട്ടാകെ, വലക്കണ്ണികൾപോലെ, വിദ്യാശാലകളും കലാശാലകളും വളരെ വളർത്തണമെന്നു നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വിജ്ഞാനപ്രവരണമൂലം, ചിന്ത, സുഖം, ആരോഗ്യം ഇവയുടെ സാമാന്യനില പൂർവ്വാധികം ഉയർത്തണമെന്നും, തദ്വാരാ, നമ്മുടെ പ്രജകളായ ഭാരതീയരുടെ ഗൃഹങ്ങൾ, സുശോഭനങ്ങളും, അവരുടെ വേലയുടെ ഫലങ്ങൾ സുമധുരങ്ങളും ആയിത്തീരണമെന്നും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം മുഖാന്തിരമല്ലാതെ, നമ്മുടെ അഭിമതം നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുകയില്ല. അതിനാൽ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയം, സഭാപിനമുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഏറ്റവും സമീപവർത്തിയായിരിക്കുന്നതാണ്.” ഇതിനും പുറമേ, കിരീടധാരണമഹോത്സവാവസരത്തിൽ ഇൻഡ്യൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി 50,000 ലക്ഷം രൂപവീതം കൊല്ലത്തോളം ഗ്രാൻറ് നൽകുന്നതാണെന്നുകൂടി തിരുമനസ്സുകാണ്ടു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യയുണ്ടായി. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രോത്സാഹനങ്ങളുടെ ഫലമായി, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പ്രചുരമായ പ്രചാരവും പ്രശംസനീയമായ പ്രയോജനവും ലഭിക്കുവാനിടയായ വിവരം പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

III

ഹാർഡിങ്ങ് പ്രഭു വൈസ്രായി ആയിരുന്നപ്പോൾ, 1913-ൽ, ഇൻഡ്യൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതികളെ വീണ്ടും കൃത്യമായി അവലോകനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. തന്മൂലം, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്വഭാവസമ്പന്നതയിൽ സർവ്വപ്രാധാന്യം കല്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ നയപ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു

1. നിലവിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളുടെ എണ്ണത്തേക്കാൾ വണ്ണത്തിന് (നിലയ്ക്കും വിലയ്ക്കും) പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടതാണ്.

2. കർന്നേത്രചരിശീലനം, വിദ്യാലയോദ്യാനനിർമ്മാണം, പ്രകൃതി നിരീക്ഷണം, വിനോദയാത്ര, പ്രായോഗികഭൂമിശാസ്ത്രപഠനം മുതലായി ജീവിതവിജയത്തിന് ഉപയോഗപ്രദങ്ങളായ വിഷയങ്ങൾ പാഠപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

3. വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേക്കുപോകാതെതന്നെ, ഇൻഡ്യൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഉപരിപഠനത്തിനും ഗവേഷണത്തിനും വേണ്ട സൗകര്യങ്ങളും സന്ദർഭങ്ങളും നൽകേണ്ടതാണ്.

ചെംസ്ഫോർഡ് പ്രളഭ വൈസ്രായി ആയിരുന്ന കാലത്തു വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ ഒരന്വേഷണക്രമം നടത്തിയാൽകൊള്ളാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. യൂറോപ്യന്മാരും ഇൻഡ്യാക്കാരുമുടനീളം ആയ വിദ്യാഭ്യാസവിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ ഒരു കമ്മീഷനെ അതിനായി നിയമിച്ചു. കമ്മിറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ സർ മൈക്കിൾ സാഡ്ലർ ആയിരുന്നു. സർവ്വകലാശാലകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ, ഗവൺമെന്റുടേതും, കഴിയുന്നതും, കൈകടത്താതെ നോക്കണമെന്നും, അല്ലാത്തവകന്മാരുടേയും പ്രൊഫ്.സറന്മാരുടേയും തൊഴിൽപരിശീലനത്തിന് ഓരോ സർവ്വകലാശാലയിലും ഓരോ വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു വേണ്ടതാണെന്നും, പെരസ്പക്ട്രോഷാപോഷണത്തിനും ഗവേഷണത്തിനും ഇടയാകത്തക്കവിധത്തിൽ ഓരോ സർവ്വകലാശാലയിലും സമുചിതമായൊട്ടൊരു ചെയ്തിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും, കായികപരിശീലനത്തിനായി ഫിസിക്കൽ ട്രെയിനിംഗ് ഡയറക്ടറന്മാരെ നിയമിക്കേണ്ടതാണെന്നും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആരോഗ്യപരിപാലനത്തിനായി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഭിവൃദ്ധിസമിതി (Board of student's welfare) സമാരംഭിക്കേണ്ടതാണെന്നും, മറ്റുമായിരുന്നു കമ്മീഷന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ശുപാർശകൾ. അനന്തരഫലമായി, വിവിധസ്ഥാപനങ്ങളിലും സർവ്വകലാശാലഭൂമിയിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും പരിവർത്തനങ്ങളും ഉണ്ടായി. ഡി.കോ, പാഠനം, റെജുൻ, ലക്ഷ്നൗ, നാഗപുരം, ആസ്സം, അണ്ണാമല മുതലായി പുതിയ സർവ്വകലാശാലകൾ രൂപീകൃതങ്ങളായി. അലഹാബാദ്, മദ്രാസ് തുടങ്ങിയ പഴയ സർവ്വകലാശാലകൾ നവീകൃതങ്ങളായി.

മൊൺടേറ്റു ചെംസ്ഫോർഡ് ഭരണപരിഷ്കാരമനസരിച്ച് 1921 മുതൽ വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഇൻഡ്യൻ മന്ത്രിമാരുടെ ഭരണത്തിനധീനമായി. അതതുപ്രദേശങ്ങളിലെ പരിതസ്ഥിതികളും ആവശ്യങ്ങളും അനുസരിച്ച്, നിയമസഭകളിൽ പ്രമേയാവതരണം, ബഡ്ജറ്റു രൂപീകരണം മുതലായവ മൂലം നിയമനിർമ്മാണം ചെയ്തു വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ മന്ത്രിസഭകൾക്കു സാധിക്കുന്നതാണ്. എന്നിരുന്നാലും അവ മുഖാന്തിരം പറയത്തക്ക പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വ

രത്തിയിട്ടില്ലെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതു പരിതാപകരമെന്നു. ഏതായാലും പുതിയ ഭരണപരിഷ്കാരത്തിനു ശേഷം, പൊതുജനങ്ങളുടെ ഉത്സാഹപ്രവാഹം അനേകായിരം കുട്ടികളെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കി. അവരിൽ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വിലയെക്കുറിച്ച്, ദ്രവരൂപമായ വിശ്വാസം ഉള്ളവർക്കു. തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ടി മാതാപിതാക്കന്മാർ എത്രവലിയ ത്യാഗങ്ങൾക്കും സന്നദ്ധരായി. ഭിന്നസമുദായം ഗങ്ങൾ തമ്മിൽ സഹിഷ്ണുത വർദ്ധിച്ചു. നാനാപ്രകാരത്തിലും ഉന്നമനത്തിനു വേണ്ടി വിപുലമായ കാര്യപ്രവർത്തികൾ രൂപീകൃതമായി. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പിന്നണിയിലായിരുന്ന മുസ്ലീമങ്ങൾ, തൽക്കാലത്തിൽ, പൂർവ്വാധികം ധൈര്യസമേതം ഉത്സാഹിച്ചു തുടങ്ങി. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ വന്നുപോയ പോരായ്മകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി അവർ മുന്നോട്ടു തള്ളിക്കയറി. സ്രീവിദ്യാഭ്യാസവിരോധികളായിരുന്ന യാഥാസ്ഥിതികന്മാരുടെ സകല വാദമുഖങ്ങളേയും അഭ്യസ്തവിദ്യകളായ ഭാരതീയവനിതാരത്നങ്ങൾ തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കി. ഏകീകൃത ജനങ്ങളുടെ ഉത്സാഹപ്രവാഹത്തെ നേർവഴിയ്ക്കു തിരിക്കാതിരുന്നതിനാൽ, ആശാസ്യങ്ങളായ പ്രസ്തുത നൂതനസരംഭങ്ങളും, സുവർണ്ണാവസരങ്ങളും കേവലം വന്യങ്ങളായി പരിണമിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

1921 മുതൽ 1928 വരെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസപരിവർത്തനത്തിന്റെ പുനഃവിലോകനം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഹാർട്ടാഗ് കമ്മിറ്റി, ഇപ്രകാരമാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. “ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിൽ, ആദ്യനും ദുർവ്വയവും നിഷ്പ്രയോജനത്വവും തഴച്ചും മുഴച്ചും കണ്ടുവരുന്നു. ജനങ്ങളെ, എഴുതാനും വായിക്കാനും പഠിപ്പിക്കുകയും, സമ്മതിദാനാവകാശം ബുദ്ധിപൂർവ്വം വിനിയോഗിക്കുവാൻ അവരെ പ്രാപ്തരാക്കുകയും ചെയ്യാനാവകാശിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾക്ക് അഭിപ്രായമുള്ള പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ദുർവ്വയം ഭയാനകമത്രെ. പ്രൈമറിപാഠശാലകളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം വളരെ വർദ്ധിച്ചതായി കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും താരതമ്യേന, ജ്ഞാനമോ പ്രയോജനമോ വർദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. മുൻ പറഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥികളിൽതന്നെ, ഏറ്റവും അപൂർവ്വം പേർ മാത്രമേ നാലാംക്ലാസിൽ എത്തുന്നുള്ളൂ. അതിനു മുൻപുതന്നെ തങ്ങളുടെ പഠിത്തം നിറുത്തുന്നതാണ് അതിനുള്ള മുഖ്യകാരണം. ഗ്രാമീണരുടെ ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതികളനുസരിച്ചും നാട്ടുഭാഷാപോഷണത്തിന്റെ നൂതനതകൾ നിമിത്തവും, സ്ത്രീ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വീണ്ടും അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ലെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. എന്നു മാത്രമല്ല, മുൻപ്, അല്പസ്വപ്നം പഠിത്തമുണ്ടായിരുന്നവർ പോലും വീണ്ടും നിരക്ഷരകുക്കികളായിത്തീരുകയാണു ചെയ്യുന്നത്.

ബാഹികാവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിലെ ഭവ്യയും, മുൻപറഞ്ഞതിനേക്കാൾ ഭയങ്കരമാണ്. അക്ഷരജ്ഞാനത്തിലും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും, സ്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിൽ അജഗജാന്തരമുണ്ട്. ആ വ്യത്യാസം അല്പമെങ്കിലും കറയുന്നതിന് പകരം വളരെ കൂടുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

സെക്കണ്ടറി വിദ്യാഭ്യാസശാഖയിൽ, അല്പാപകന്മാരുടെ അഭിവൃദ്ധിയിലും, പരിശീലനത്തിലും, ത്രാണിയിലും, വിദ്യാലയജീവിതത്തിലെ ഇതരരൂപവർത്തനങ്ങളിലും സ്വപ്നമായ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകളിൽ നിന്നും ജയിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ സകലരും കലാശാലകളിലേക്കു മാത്രം തള്ളിക്കയറുന്നു. സ്കൂളുകളിലേയും കാളേജുകളിലേയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ വലിച്ചുവരുന്ന പരാജയം, ധനത്തിന്റേറയും ശക്തിയുടേയും ഭയങ്കരമായ ഭവ്യയത്തിന് പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യമാണല്ലോ. സാങ്കേതികവും വ്യാവസായികവും ആയി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വേണ്ടി ചെയ്തിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ, നടപ്പിലിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തോടു പറയത്തക്ക ബന്ധമൊ, ശരിയായ പൊരുത്തമൊ ഇല്ലാതെ വർത്തിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവ മിക്കവാറും നിഷ്പ്രയോജനമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. പല സർവ്വകലാശാലകളും, കാളേജുകളും, അല്പയന്തരീതികളിൽ പൂർണ്ണാധികം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, തന്മൂലം ഗണനീയമായ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും വിദ്യാർത്ഥികളെ പരീക്ഷയിൽ ജയിപ്പിക്കുന്നതിനും, അവർക്ക് ബിരുദം നൽകുന്നതിനും മാത്രമായിട്ടാണ് സർവ്വകലാശാലകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നുള്ള സിദ്ധാന്തം, ഇന്നും ഇൻഡ്യയിൽ സർവ്വത്ര നിലവിലിരിക്കുന്നു. ആ സിദ്ധാന്തത്തെ ആളുകൾ സമാദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു വിശാലമനസ്സുന്മാരും, സമീപ്തതാശീലമുള്ളവരും, സ്വാത്രേയബുദ്ധികളും ആയ പരമസഞ്ചയത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനതകുന്ന പരിശീലനം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു നൽകുവാൻ സർവ്വകലാശാലകൾ ബലശ്രദ്ധങ്ങളാകേണ്ടത് പ്രാഥമികകൃത്യങ്ങളിലൊന്നായി പരിഗണിക്കപ്പെടണമെന്നാണ് ഞങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ശരിയായ അഭ്യാസത്തിന് അനാഹാരമായ വിദ്യാർത്ഥികളാൽ സർവ്വകലാശാലകൾ തിങ്ങിവിടയിരിക്കുന്നു. ഇതിലേക്കാൾ കൂടുതലായി, മറ്റു ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ, അവരിൽ പലരും പ്രശോഭിക്കുന്നതാണ്."

ഇപ്രകാരം മുൻപറഞ്ഞപ്പോൾ ഹാർട്ടാഗ് കമ്മിറ്റി തങ്ങളുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ, അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളായ പല നിദ്ദേശങ്ങളും നൽകിയിരുന്നുവെങ്കിലും, തദനന്തരം സമാരംഭിച്ച സാമ്പത്തികവിഷയങ്ങളാൽ, മുൻപിന്നോക്കാതെ, ഭരണാധികാരികൾ പല ചെലവുകളും വെട്ടിക്കുറച്ചുകളഞ്ഞു. തന്മൂലം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞിലും കത്തിവെച്ചുവെന്നുതന്നെ പറയാം. നന്മതിമകളെ വേണ്ട പാലെ വിവേചനം ചെയ്യാതെ, എല്ലാംകൂടി കുഴിച്ചു മറിച്ചു താറുമാറാക്കി. ചെലവുകൾ വിവേകപൂർവ്വം വെട്ടിക്കുറച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആയത് ആശാസ്യമായിരുന്നേനെ. തന്മൂലം വിദ്യാഭ്യാസമഹാവു

ക്ഷത്തിന്റെ ഉണക്കക്കൊമ്പുകൾ വെട്ടിമുറിക്കുകയും, തദനന്തരം അതു പല ശാഖോപശാഖകളോടുകൂടി വീണ്ടും കൊഴുത്തു തഴച്ചു വളർന്നുവരുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ ഭയങ്കരതയോത്തു്, സന്താപാർത്തരാകുന്നു വിദ്യാർത്ഥിപ്പന്ദത്തിന്, ആ മഹാവൃക്ഷത്തിന്റെ ശാന്തശീതളമായ തണലിൽ ഇരുന്നു്, അതിന്റെ മധുരഫലങ്ങൾ ആവോളം ആസ്വദിക്കാമായിരുന്നു പക്ഷേ അപ്രകാരമല്ലല്ലോ, നിർഭാഗ്യവശാൽ, സംഭവിക്കാൻ ഇടവന്നതു്. അതും നമ്മുടെ കഷ്ടകാലവൈഭവം തന്നെ! *

ജീവിതം സുഖകരമാക്കുവാൻ

ഓറിയൻറൽ വാച്ചുമാൻ ആൻഡ് ഫെറററഡ് അഫ് ഫെൽത്തു എന്ന മാസികയിൽ കാണുന്ന ചില നിയമങ്ങളാണു താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്.

(1) ലാലുവായ ജീവിതം നയിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ആകാംക്ഷകളേയും സ്വഭാവത്തേയും മിതമാക്കുക. യഥാർത്ഥമായ ലാലുജീവിതം സ്വാതന്ത്ര്യതല്പരതയിൽ നിന്നും സ്വാർത്ഥതയിൽനിന്നും മുക്തമായിരിക്കും. യഥാർത്ഥ ലാലുത്വത്തിന്റെ അഭിലാഷണീയതയെ പഴിയാംവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി അതിനെ നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിലേയും സർവ്വപ്രധാനമായ ഗുണമാക്കിത്തീർക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. ലാലുവായ വസ്തുക്കളാണ് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളവ.

(2) നിങ്ങളുടെ സമ്പാദിക്കാൻ കഴിയുന്നതിൽ കുറച്ചു ചെലവാക്കുക. അമിതവ്യയം വഴ്ജിക്കണം. ജ്ഞത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കുക. സർപ്പാപരി സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഭാഭത്തിനായി മിതവ്യയം, വിവേചനാശീലം, സ്വാതന്ത്ര്യാഗമം മുതലായ സൽഗുണങ്ങളെ ശീലിക്കുക.

(3) അനസരൺശീലത്തെ വളർത്തുക. എടുപ്പത്തിൽ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന സ്വഭാവം മനുഷ്യമനസ്സിനു യഥാർത്ഥമായ നമനിലയെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. തന്നിഷ്ടാപോലെ കാര്യാ നടക്കണമെന്നുള്ള ദുര്യാസനയെ തടയുക. മറുഭുള്ളവരുടേയും വീക്ഷണകോണത്തെയും മനസ്സിലാക്കണം. ജീവിതത്തേയും വിശാലമായി വീക്ഷിക്കുക.

(4) സൂഷ്ണിപരമായ വിധത്തിൽ ചിന്തിക്കുക. ആവശ്യമുള്ളതും അഭിവൃദ്ധിപരതകവും പോത്സാഹജനകവുമായ ചിന്തകൾ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ എപ്പോഴുമുണ്ടായിരിക്കണം. ഓരോ ഇൽക്കുഷ്ടചിന്തയും നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ അത്യന്തം ഹൃദ്യമായ ഒരു പ്രേരകശക്തിയുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഗാഢമായും ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടിയും ചിന്തിക്കുവാൻ സ്വയം പരിശീലിക്കുക.

* ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു്

(5) എപ്പോഴും നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കണം. ജീവിക്കുന്നതിനും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും ഉള്ള അവാകാശം ലഭിച്ചതിൽ സന്തോഷിക്കുക. ഭാഗ്യം ചെയ്യുന്നതിനും സഹായം ചെയ്യുന്നതിനും അവസരം ലഭിച്ചതിലും നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുക. ഓരോ ദിവസവും നിങ്ങളുടെ നന്ദിപ്രകടനത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കട്ടെ. മറ്റുള്ളവരുടെ വില മതിക്കുമ്പോൾ ശരിയായി ചർച്ച ചെയ്യണം.

(6) നിങ്ങളുടെ മാനസികാവസ്ഥാഭേദങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുക; പരസ്പരവിരുദ്ധവും അഹിതകരവും ആയ എല്ലാ വിചാരങ്ങളേയും നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽനിന്നും ഉന്മാജ്ജനം ചെയ്യണം. മനസ്സമാധാനം, മാനസികമായ സമന്വില, മനശ്ശുദ്ധി മുതലായവയെ വളർത്തുക. ഹൃദ്രവം അഭിലാഷണീയവും ഉപയോഗപ്രദവുമായ വിഷയങ്ങളിലേക്കു നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ തിരിക്കുക. ജീവിതത്തിലെ ഉൽക്കൃഷ്ടവശങ്ങളെ ഗൗനിക്കുക.

(7) ഉദാരമായി സ്വഭാവന ചെയ്യുക. കർത്തവ്യകർമ്മബോധം കൊണ്ടല്ല നേരമറിച്ച് സേവനം നടത്തണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം കൊണ്ടു പൂർണ്ണമനസ്സോടുകൂടി ഭാഗ്യം ചെയ്യുക. ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഭാഗ്യംകൊണ്ട് അന്യർക്കു സന്തോഷം ഉണ്ടാക്കുക എന്നതിൽ കവിഞ്ഞു ജീവിതത്തിൽ വേറൊരാളെങ്കിലും.

(8) ഉൽക്കൃഷ്ടമായ ഉദ്യേശ്യത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുകയും പ്രാപ്തിക്കുകയും ചെയ്യുക. എതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നും എതിനെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിക്കുന്നതിനായിട്ടു നിങ്ങളുടെ ഉദ്യേശ്യങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യണം. അനഭിലാഷണീയങ്ങളായ എല്ലാ വാസനകളേയും പ്രതിരോധിക്കുക. യഥാർത്ഥമായ ആത്മീയസൗന്ദര്യത്തിലും ശക്തിയിലും, പ്രത്യാഗാധികസനത്തിലും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയെന്നുള്ളതായിരിക്കണം നിങ്ങളുടെ പരമോദ്ദേശ്യം.

(9) മറ്റുള്ളവരുടെ കാരുണ്യത്തിലും താല്പര്യം പ്രശ്നീകരിക്കണം. ഇതു സ്വാതന്ത്ര്യപരമായ മുതലായ സ്വാതന്ത്ര്യസ്വഭാവങ്ങളിൽനിന്നും നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ പിൻതിരിക്കുന്നതാണ്. പ്രതിഫലമില്ലായ തിരിച്ച കിട്ടുമെന്നുള്ള ആഗ്രഹമോ കൂടാതെ നിങ്ങൾ ഏതു ക്രമത്തിൽ ഭാഗ്യം ചെയ്യുകയും സഹതപിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ ആ ക്രമത്തിൽ നിങ്ങൾ ആനന്ദവും ആഹ്ലാദവും അനുഭവിക്കുന്നതാണ്.

(10) ഒരു ദിവസത്തിൽ ഒരുതവണമാത്രം ജീവിക്കുക. നാളത്തെ കാരുണ്യത്തെപ്പറ്റി ഉൽക്കണ്ഠാകലനമായി പിന്തിക്കരുത്. നിങ്ങളുടെ പരമമായ അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടതെല്ലാം ദൈവം നിങ്ങൾക്കു ഹനു നൽകുന്നുണ്ട്. ഉടൻ നിവർമ്മിക്കേണ്ട പ്രവൃത്തിയിൽ ഏകതാനനായിരിക്കുക. സർവ്വശക്തികളും ഉപയോഗിച്ചു ആ കൃത്യം നിവർമ്മിക്കണം.

(11) എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക വിനോദത്തിൽ ഏർപ്പെടുക. വിശ്രമത്തിനും വിനോദത്തിനും വിവിധതപത്തിനുമായി എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക ജോലിക്കൂടി ശീലിക്കണം.

രാജാ കേശവദാസ്

വീരാരാധന ഗ്രന്ഥാവലി നമ്പർ 2.

ഗ്രന്ഥകർത്താ:— ആർ. ഈശ്വരപിള്ള ബി. എ.

ഭാരിദ്രുത്തിൽ ജനിച്ചും, സ്വപ്നമായ വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രം ലഭിച്ചും, പലവിധ കഷ്ടതകൾ സഹിച്ചും, സ്വപ്രയത്നം, സ്വകൃത്യബോധം, നീതിനിഷ്ഠ, കശാഗ്രബലി, സ്വാമിഭക്തി ഇവകൾകൊണ്ടു മാത്രം രാജ്യത്തിൽ ഉയർന്ന പ്രജകളിൽ ഒരാൾക്കു ലഭിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഉന്നതപദം പ്രാപിച്ച സമൃദ്ധിയിലും അനന്തതനായ ഈ സൽപുരുഷന്റെ ചരിത്രം ആക്ഷം ഒരു വിശിഷ്ടസാധനപാഠമായിത്തന്നെ ഇരിക്കും.

വില 8 ണ.

ശ്രീരാമൻ

ഗ്രന്ഥകർത്താ:— ആർ. ഈശ്വരപിള്ള ബി. എ.

പുത്രനായൊ, ഭാതാവായൊ, യോഗാവായൊ, തപസ്വിനായൊ, ഭർത്താവായൊ, രാജാവായൊ, മിത്രമായൊ, ശത്രുവായൊ ഉള്ള ഏതൊരു നിലയാകട്ടെ ബ്രഹ്മചര്യം മുതലായ മൂന്ന് ആശ്രമാവസ്ഥകളിൽ ഏതെങ്കിലുമാകട്ടെ, ധർമ്മവീരനായ ശ്രീരാമനോടു തുല്യനായിട്ട് ഒരുപക്ഷേപവും രാമായണംപോലെ അത്ര രസാലങ്കാരസാരോപദേശഭൂയിഷ്ഠമായ ഒരു കാവ്യവും വാല്മീകിയെപ്പോലെ ഒരു കവിയും ഇല്ലെന്നു സർവ്വസമ്മതമാണ്.

വില 8 ണ.

ADVERTISE IN THE GURUNATHAN

Best Medium, charges very moderate, Special rates for long term advertisements.

Full particulars can be had on application to

The Manager,

GURUNATHAN.

ഈശ്വരവിലാസം പുസ്തകശാല, പറവൂർ.

ഗുരുനാഥൻ

വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ മലയാളത്തിലെ ഏകമാസിക.
അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും കുട്ടികളുടെ സംരക്ഷകന്മാർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഉപ
യോഗപ്രദം. വിദ്യാഭ്യാസം, അദ്ധ്യാപകവൃത്തി, സാഹിത്യം, വ്യ
വസായം മുതലായ വിവിധവിഷയങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കും.
വരിസംഖ്യ ഒരു കൊല്ലത്തേയ്ക്ക് 2 രൂ. 8 ണ.
6 മാസത്തേയ്ക്ക് 1 രൂ. 4 ണ.
തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, ഒഴിച്ചു മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് 3 രൂ.

ഗുരുനാഥന്റെ പഴയ ലക്കങ്ങൾ

ഗുരുനാഥന്റെ പഴയ ലക്കങ്ങൾക്കു വില വളരെ കുറച്ചിരിക്കുന്നു.
ആവശ്യക്കാർ പ്രത്യേകം എഴുതി ചോദിച്ചാൽ മതി. ലക്കങ്ങളുടെ വിലയും
അയയ്ക്കാനുള്ള ചെലവും മുൻകൂട്ടി മണിയാർഡർ അയച്ചിരിക്കണം.

രജിസ്റ്റർനമ്പർ

പത്രബന്ധുക്കൾ ഇങ്ങോട്ടെഴുതുമ്പോൾ അവരുടെ രജിസ്റ്റർനമ്പർ
കൂടി കാണിക്കുവാനുപേക്ഷ. അപ്രകാരമല്ലാത്ത എഴുത്തുകളെപ്പറ്റി ഗൗണി
ക്കുന്നതല്ല. മണിയാർഡറയയ്ക്കുമ്പോഴും നമ്പർ കാണിച്ചിരിക്കണം.

പുതിയ വരിക്കാർ

മാസിക ആവശ്യപ്പെടുന്ന പുതിയ വരിക്കാർ, വരിസംഖ്യ മണി
യാർഡർ അയയ്ക്കുകയാണ് ഉത്തമം. വി. പി. അയയ്ക്കുന്നതായാൽ അ
നാവശ്യതാമസത്തിനും നഷ്ടത്തിനും ഇടയുണ്ട്.

മാനേജർ,

ഗുരുനാഥൻ, പറവൂർ.